

Mücadele

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

Ekim 1979
Sayı 37
Masrafı 1DMTEK BİR PARTİYE TEK BİR KİŞİYE
OY YOK!
SEÇİMLER HALK İÇİN ÇIKIŞ YOLU DEĞİLDİR

14 Ekim yaklaşıyor. Bu 14 Ekim'de hakim sınıflar ülkemizde Senato üçte bir yenileme ve boşalan milletvekillerinin yerine Milletvekili seçimleri yapacaklar. Seçimlerde 50 senatör ve 5 milletvekili seçilecek. Şimdi hakim sınıfların tüm partileri hummalı bir faaliyet içinde. Bütün parti liderleri seçim gezileri düzenliyor. Gazetelerin baş köşesini seçim haberleri kaplamış durumda. TRT programlarının büyük çoğunluğu seçim haberi ve propagandaları ile dolu.

Hakim sınıf partileri sözcüleri seçimler için halkı sandık başına çağırma konusunda birleşiyor. Bütün hakim sınıf partileri ve devletin tüm kurumları halka, 'demokrasi'nin (tabii Türkiyedeki sahte demokrasinin) faziletlerinden söz ediyor. Halkın mutlaka seçime katılması gerektiğini anlatmaya çalışıyor. Hakim sınıf sözcülerine göre sandık başına gitmek 'oy vermek' 'vatandaşlık borcu' 'vatandaşlık görevi'dir. Halk 'oy vererek' 'kendini yönetecekleri seçecektir'!

Bunun ötesinde hakim sınıf partileri sözcüleri tüm seçimlerden önce olduğu gibi, bu seçimlerden önce de, bu seçimlerin 'çok önemli olduğu'nun propagandasını yapmaktadır.

Hakim sınıf sözcülerinden Ecevit, halkı seçimleri boykota çağırarak devrimcileri karamakta, bunu yapanları 'karanlık güçlerin oyununa gelmek'le 'Faşizmin ekmeğine yağ sürmek'le suçlamaktadır.

ÜLKEMİZDE SEÇİMLERİN FONKSİYONU:

Gerçek Durum Nedir?

Önce şunu tespit etmek gerekir. Bugün ülkemizde komprador burjuvazi ve toprak ağalarının diktatörlüğü hüküm sürmektedir. Ülkemizde hakim durumda olan bu sınıflar ülkemizin tüm zenginliklerini emperyalizme peşkeş çekmektedirler. Bunlar hakimiyetlerini sürdürmek için başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halk güçlerine azgınca saldırmaktadırlar. Bunların diktatörlüğü, yüzüne çok kaba bir parlamenter demokrasi maskesi geçirilmiş faşist bir diktatörlüktür. Ülkemizde bugüne dek yapılan bütün seçimler komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne maske geçirmek için yapılmıştır. Seçimlerle halkın yaşama şartlarını düzeltme imkanı yoktur. Seçimlerde halkın seçecek bir alternatif yoktur. Ülkemizde halk için kurtuluşun tek yolu, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kanlı faşist diktatörlüğünü yıkmak, yerine halkın demokratik iktidarını kurmaktır. Bu, ancak demokratik halk devrimi ile olacaktır.

Seçimler bugüne dek halka hiç bir şey getirmemiştir. Bundan sonra da getirmeyecektir. Seçimler ve parlamento, hakim sınıfların faşist diktatörlüğünün 'aybını örten bir incir yaprağı' olmuştur. Bundan sonra da öyle olmaya devam edecektir.

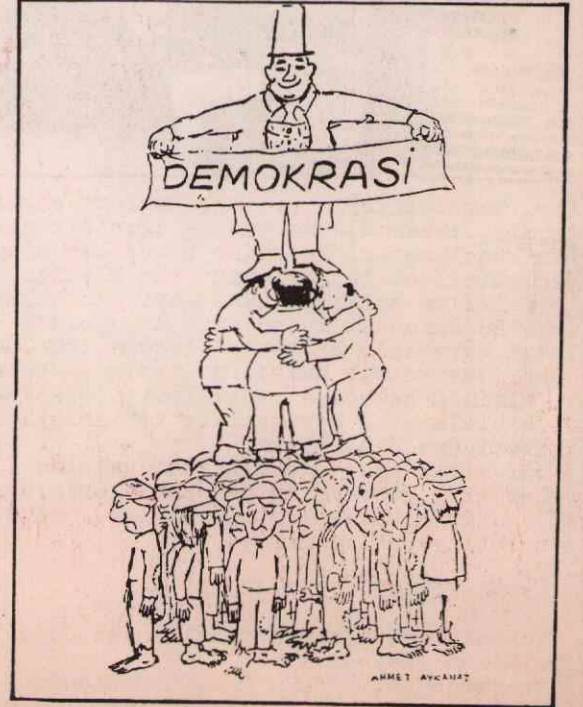
Bu durumda halkın seçimlere katılması ve hakim sınıfların şu veya bu kanadının faşist partisine oy vermesi, oylar hangi niyetle verilirse verilsin, bir bütün olarak hakim sınıfların işine yarar, onlara "bizi siz seçtiniz" demogojisi yapma fırsatı verir. Onlara bu fırsatı vermemek için bu seçimlerde hiç bir partiye ve adaya tek oy verilmemesi tek doğru yoldur. Halkın önemli bir bölümünün hakim

sınıfların seçim sahtekarlığını boykot etmesi, seçimler döneminde bizi açlığa, yokluğa, sefalete mahkûm edenlere ülkenin tüm zenginliklerini emperyalist efendilerine peşkeş çekenlere, Türk olmayan milliyetler üzerinde ırkçı-soven baskılar uygulayanlara, milyonlarca Türkiyeliyi yurt dışında çalışmak zorunda bırakanlara, yüzlerce yiğit devrimcinin kanına girenlere, işkence tezgâhları kuranlara, onbinlerce yurtseveri zindanlara atanlara, kısaca halka hayatı çekilmez edenlere verilecek en güzel cevaptır. Seçimlerin halkın önemli bir bölümünün hakim sınıfların düzenine güveni kalmadığının göstergesi olacaktır. İşte hakim sınıflar bundan çok korkmaktadır. Milyonlarca lira harcayarak sahneledikleri seçim sahtekarlığı halk tarafından red edilirse, onların hali perişan olacaktır. İşte Ecevit'in son dönemde kapıldığı telaşın nedeni budur.

14 EKİM SEÇİMLERİNİN ÖZELLİĞİ:

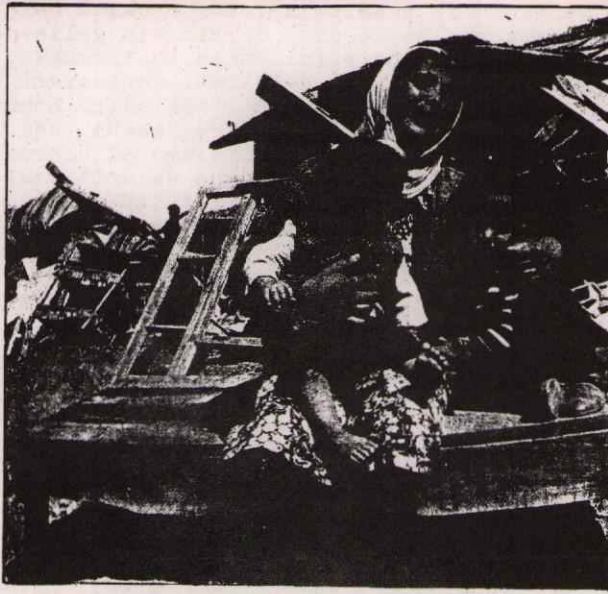
Hakim sınıflar bu seçimlerin "özel bir öneme" sahip olduğunu söylüyorlar. Önce şunu tespit edelim ki, hakim sınıflar için her seçim "özel bir öneme" sahiptir.

devamı 5. sayfada

1 Mayıs Mahallesi Halkının Basın Bildirisi

Biz 1 Mayıs mahallesi gecekondulu halkı bir kez daha devletin zulmüne uğradık. 2 Eylül 1977 de yine yıkım yapıldı; ve 12 kardeşimiz öldürüldü, 300 kişi yaralandı, binlerce kişi evsiz yurtsuz yağmur camur altında kaldı. Arkasından yüzlerce kişi işkencelere çekildi, zindanlara atıldı. 51 kişi aylarca içeride yatı. Bunlardan ark asından yeni bahanelerle baskı ve tutuklamalar yapıldı. O günkü yıkımda bütün Türkiye halkının yanı sıra ilerici dünya kamuoyuna sesini yükselterek mücadelemize omuz verdi. Bu defa yapılan yıkımda, sesizlikten vazgeçilerek tavrı alınacağına inancımız tamdır.

DURMA ÖYLE BOYNU BÜKÜK ÇARESİZ...

BU YIKIM BİR VAHŞETTİR

Basında kiminde 200, kiminde 500 evmiş gibi gösterilen esas ev sayısı 3 000 dir. Mahalleyi görenler bilirler; Bu yapılan evler öncekilere göre daha düzenli yapılarıdır. İnşaat girdilerinin fiyatlarının artışında hesaba katılırsa en basit bir kulübe dahi 200.000 TL yı buluyor: 200.000 x 3 000 = 600.000.000 TL maddi zarara uğramış bulunuyoruz.

Yapılan söylentilere göre alınan askeri önlemlerden dolayı 20.000.000 TL sı harcadığı dikkate alınırsa yıkıma duyulan nefretin nasıl aktarıldığı anlaşılar. Gece yarısından itibaren top, tank gibi her türlü askeri teçhizatla mahallemiz

devamı 2. sayfada

KONUT SORUNU

Konut sorunu, sömürü düzenlerinin yüzlerce belasından bir tanesidir. Sömürüler, rahat ve huzur içinde köşklerde, lüks dairelerde rahat huzur içinde yaşarken; biz B. Almanya'da yaşayan emekçilerse, bin bir zorluklarla karşılaştığımızız. Rahat bir ev bulmak bir yana; başımızı sokabileceğimiz bir yer bulabilmek için; çeşitli güçlüklerle karşılaştığımızız. Çoğu kez 8-10 kişi balık istifi şeklinde, 1-2 odalı evlerde, üst üste kalmakta; kimimiz evsiz kalmaktayız. Kaldığımız evlerde, en az 40-50 senelik eski, tuvaletsiz, susuz, harabe evlerdir. Bu evlerde fahiş kiralar ödemekteyiz. Durum böyleyken B. Alman tekelci burjuvazisi, konut sorununu "çözmek" için sözde girişimlerde bulunmaktadır. Eski yıkılmaya yüz tutmuş evleri, "tamir" edildi gerekçesiyle; her kiracıdan 20-30 DM daha fazla almaktadırlar. Buna benzer örnekleri çoğaltmak mümkündür...

Bu sorunlarla yalnız biz Türkiyeli işçiler değil, diğer yabancı ve Alman milliyetinden olan işçiler de karşı karşıya gelmektedir. Meslemiz sadece pis ve sıhate uygun olmayan evlerde oturmakta kalmamakta; bunun yanı sıra, dil yetersizliğimiz de bizlere oynanan oyuna daha da kolaylıklar sağlamaktadır. Şöyle ki; bir takım (ev komisyoncuları), üç kağıtçı tercümanlar vb. sırtımızdan vurgunlar vurmaktadır. Binlerce DM. "Hava parası" adı altında sahtekarların

devamı 7. sayfada

HALKIN KURTULUŞU SİYASİ MÜCADELE YERİNE
YALAN VE İFTİRA'YI TERCİH EDİYOR

H.K.'nın devrimcileri; ATİF ve ATÖF'e karşı başlattıkları yalan ve iftira kampanyası

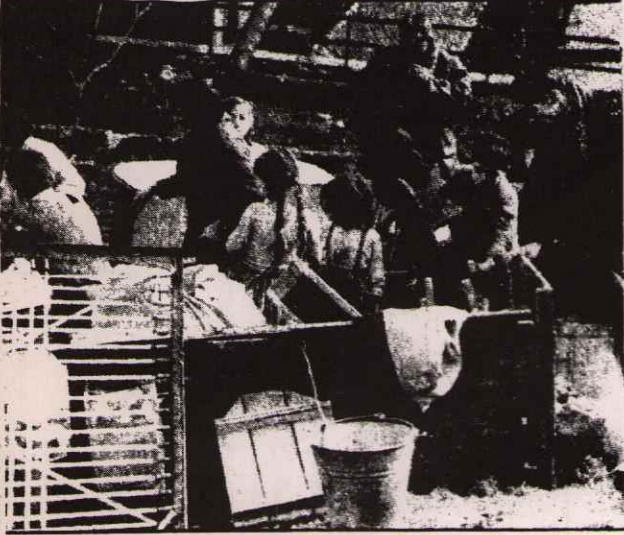
acılığın ve iflasın ifadesidir.

YAZISI 3. SAYFADA

I. MAYIS MAHALLESİ EMEKÇİ HALKININ ...

Baş tarafı 1. sayfada

eserilerek saat 8⁰⁰ den itibaren yıkıma başlanmış ve saat 14⁰⁰ e kadar 8 dozerle yıkım aralıksız sürdürülmüştür. Yıkım esnasında bir kısım erler, subay ve assubayların dahi nefretlerini dile getirecek kadar vahşice yıkılmıştır. Bununlada kalınmamış, zararı büyütmek için yıkıntıların üzerinden dozerler dolaştırılmış-

tır. Gazetecilerin resim çekmeleri engellenmiş, arkasından basına ağır bir sansür konulmuştur. Bu kadar büyük bir olay geçiştirilmek istenmiştir. Tüm ilerici kesimler ve halkımız buna kayıtsız kalamaz. Bu konudaki inancımızı koyuyoruz. Yıkım sırasında protestocuların 180-200 civarında yoksul halkımız dipçik darbe-ri altında belediye otobüsleri ile askeri kışlalara ve karakollara taşınmıştır. Akibetinden habersiziz.

Bir kısım gazetelerden yeni yapılan evler gibi gösterilen gecekondularımızın 4/3 ü bir seneliktir. 100 ev ise 2 seneden beri yapılmıştır.

YIKIMIN GEREKÇELERİ

Yıkımın gerekçeleri mahallemize duyulan kinin ifadesidir.

Bu yerlerin, ÖZTÜRK EMLAK'ın olduğu A-TAKENT sitesi neden gösteriliyor.

Bunlar şimdiye kadar ortalıkta yokken nereden çıktılar. Bu bir yana, durmadan toprak reformundan bahsedenler ta şehrin göbeğinde modern çağın toprak ağalarını türetenler ne yaptığının farkında mı! Biz başımızı sokacak kadar ev toprağı istiyoruz, işlenecek arazide değil. Emlakçılar ise kanımızı emmek için ortadadırlar. Devletin arazisinin çeşitli yollarla kağıtların üzerine geçirip halka kan pahasına satan bu iğrenç şebekelerin engellenmesine, halka zulüm etmek neyin eseri olabilir?

Öbür yanda hükümetin ihtarda bulunmadan evlerimizi yerle bir etmesi; "Eğer sahibi varsa tapusuyla kıksın ortaya ödediği fiat üzerinden ziyanını ödiyelim" dedğimiz halde bunu yapmayan, 600 milyon lira değerindeki harcamalarımıza karşılık ÖZTÜRK ve benzeri emlakçıların kıyas edilecek masrafını merak ediyoruz. Umarız yüzbinin üstünde değildir. Yüz bine altıyüz milyon lirayı feda etmek! Böylece hükümetin hangi tarafı tuttuğunu halkımı, emlakçıları, Türkiye kamu oyuna ve ilerici halkının takdirine sunuyoruz. Bir yandan döviz dar boğazı söylenirken, halkın doğal ihtiyacı olarak konut harcamalarına kullandığı 600 milyonun çarçur edilmesi hangi mantıkla açıklanmalıdır. Yoksa kira ve emlakçı kölesi olmamızı isteniyor. Üstelik işçilerin döviz ile durmadan övünen Ecevit'in yapılı bu evlerin çoğunun Almanya'da çalışan işçilerin olduğunu bilmiyormu? Bu döviz karşılık onlara neyin ihsanıdır.

YIKIM NASIL GELİŞTİ :

Sizler Türkiye halkının sesi olarak sandığımız basının sesimizi halka duyuracağına olan inancımızdan dolayı, gelişmeleri (son bir aylık gelişmeleri) aktarmak istiyoruz.

Mahallemiz üzerindeki baskı ve saldırılar için Vali ve sıkıyönetim komutanlığına başvurduk. (Mahallemizin heyetinin yasallaşması için onlara sıkıyönetimden izin kağıdı veren yetkililer ilerde bunları yasadışı ilan ederlerse şaşmayız). Aynı heyet, Belediye Başkanlığına başvurdu, yol-su ve elektrik sorunlarını aktardı.

Lise ve benzeri okulların açılması için Milli Eğitim Müdürlüğüne defalarca başvuruldu. Bütün bunlar sonuçsuz kalınca yine aynı heyet Ankara'ya gitti. Önce CHP'li Orhan Birgit'le, daha sonra sırayla ilgili (yerel yönetim, imar, işkan, ulaştırma işleri) Bakanlarıyla görüşüldü ve dilek-

çeler verildi. (Bu dilekçelerin kopyesi elimizdedir.) Görüşmemizde; İl dahilindeki yetkililerle konuştuklarımızdan farklı olarak bir de Ümraniye ve Kısıklı karakollarının baskısını anlattık ve önlem alınmasını istedik. Ya Belediye verilmesini, veya herhangi bir Belediyeye bağlanmamız talebinde bulunduk. İlgili Bakanlar ve CHP'li Birgit, bize olumlu cevap vererek; sorunlarımızın halledileceğini ve kısa zamanda önlem alınacağını söylediler. Bütün bunlardan sonra, Temmuz'un son haftası yıkılan mahallemizin yanındaki PTT fabrikasına "açılış için" gelen Ecevit'e de bir temsilci heyet göndererek durumumuzu anlattık. O alel acele bizimle konuşmaktan bezgin bir biçimde mahalleyi terketti. (Yıkım planı için geldiğini daha sonra yıkım esnasında öğreneceğimizden sinirlendi. Görüşmemiz sırasında şunu söylemişti: "Bakanlıklar gerekli hizmetler için gerekeni yapacaklar" Bu "hizmetin" in ne olduğu şimdi anlaşıldı!

En son olarak mahallemize zaman zaman belirsiz kişilerin karışıklık çıkartması, gece silahlı saldırılarda bulunmasının ardından mahallemizin bir çok sakini tutuklandı. Büyük arama listeleri oluşturuldu ve yıkım günü hayatımızda görmediğimiz bir biçimde askeri kuşatma ile uyardık. Evlerimiz başımıza yıkıldı!

YIKIM HALKTAN GİZLENDİ !

Daha sonra yıkımın basına yansımalarını hayretle gördük. Ayrıca; Milliyet, Cumhuriyet, Aydınlık'ta çıkan yorum yazılarda tiksinti vericidir.

Yıkımın gerçek nedeni insanlık dışı, yasa dışı durumunun halktan gizlenmesi için yıkım esnasında basın engellendi. Bununlada kalmadı, daha sonrada sansür vs. yolu ile hükümet ve emlakçıların ağız ile yayın yaptırıldı.

Biz öyle inanıyoruz ki vatan toprağı vatan evlatları içindir. Para derdindeki emlakçılar için değil. Hükümetin yaptığı hiç bir demogoji bu gerçeği çarpıtmaz. Bu toprakları emlakçılar bize satsın diye cephelede ölmedik.

BASIN MESELEYİ ÇARPITIRIYOR !

Eğer basın; emlakçıların, para babalarının, üçkağıtçıların sesi değil de halkımızın sesi ise, meseleyi çarpıtmaya hakkı yoktur. Bu halka karşı affedilmez bir suçtur. Gerçekten basının tavrı ibret vericidir. Bu insanlık dışı vahşeti kınayacağına ve yurtsever seslere kulak vere-

ceğine tamamen emlakçıların ağız ile yayın yaptı; 'gecekondu ahalilerinden' (Milliyet), 'Tapulu araziden' (Cumhuriyet), 'sahte solcu çeteler tarafından halka satılmasından' (Aydınlık) söz etti. Hele de ilerici geçinen Aydınlık ve Cumhuriyet'in tavrı ilginçtir. Özellikle Aydınlık gazetesinin baskıyı az görüyor olması, ve yeni baskılar için bazı devrimci grupları vesile göstermesi, "üstüne yürü emri" vermesi son derece ilginçtir. Herkezin evini evsiz kalanlarla bölüştüğü bir sırada boş evlere dahi aile sokulmasını engelleyen ve bunun için yol kesip devrimcilere saldıran Aydınlık taraftarlarının yıkım sonrasındaki bu tutumu hatırlanır. Aydınlık'ın halka olan kini anlaşılabilir. Oysa, gecekondu yerleşiminde yer satımının mümkün olmadığı, arsa tüccarlarının gözünü açmadığı tek yerin 1 Mayıs mahallesi olduğunu bilmeyen yoktur. Olayı kınamak varken böyle tutum almaları anlamlıdır.

Duyduğumuza göre 10 sendika ve kuruluşun Basın bildirisi hiç bir gazete tarafından yayınlanmadı. Aydınlık bunu yayınlayacağına sahtekarlık yoluna baş vurarak mahallemiz adına basın toplantılarında söz ediyor. Kendi taraftarlarını ve bizim tanımadığımız kişileri temsilcimiz olarak gösteriyor. Cumhuriyet ise kamu oyunu, yıkımın haklılığına inandırmak için adeta bilinçli olarak bu on kuruluşun sesi yerine emlakçıların feryadını dile getirmesi nefret vericidir.

İLERİCİ KURULUŞLAR VE DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNİ YARDIMA ÇAĞIRIYORUZ

Takdir edersiniz ki ağır bir maddi zarara uğramış bulunuyoruz. Öbür yanda manevi baskının üstümüzde oluşturdğu çember hesaba katılırsa, bu kuruluşların yardım ve desteğine ne kadar ihtiyacımız olduğu bellidir. Ve biz sonuna kadar bu desteği bulacağımıza inanıyoruz. Bunun dışında açıkta kalan halkımızın barındırılması için yardım örgütleri olan KIZIL AY ve KIZILHAÇ'tan yardım talabinde bulunuyoruz.

Şunu bir kez daha halkımıza haykırıyoruz. Bizi hiç kimse yıldıramaz! Yıkılan evlerimizi bir bir yapacağız, ama insanca değil de bir hayvan ini olur, bundan onu yıkanlar utanç duymalıdır. Tazminat için de mücadele edeceğiz! İlerici olduğuna bildiğimiz Barolar Birliği'nin sessiz kalmayıp bize destek olacağını umarız.

9 TEMMUZ 1979

GEBZE

GECEKONDU HALKINA

Kardeşler, analar, bacılar ve tüm yoksul gecekondu halkı !

Komprador patron ağa devleti her geçen gün bir adım daha siyasi ve ekonomik krizin batağına batmakta, battıkça azgınlaşmaktadır. Kurmuş olduğu bu sömürü ve talan düzenini ayakta tutabilmek için hayat pahalılığını arttırmakta, düştüğü siyasi ve ekonomik bunalımın yükünü yoksul halkımıza yüklemektedir. Halkımızın gelişen devrimci mücadelesini kanla bastırmakta, birçok devrimci ve demokrat, yurtseveri katletmekte, zindanlara atmaktadır. Efen-dileri olan emperyalistlere hergün yeni bir kölelik anlaşması imzalayarak ülkemizin dışa bağımlılığını daha da arttırmaktadır. Ülkemizin yeraltı-yerüstü zenginlik kaynakları çeşitli emperyalist güçlere peşkeş çekilmektedir. Böylece her geçen gün çeşitli milliyetlerden yoksul halkımız daha da açlığa terk edilmektedir.

KARDEŞLER,

Bu düzen devam ettiği sürece tüm emekçilere yoksulluk, açlık ve sefalet kapıları açık, komprador patronlara, büyük toprak ağalarına, tefeci tüccarlara ve tüm gerici zenginlik kapıları açık olacaktır. Ama tüm bu düzene bel bağlayanlar, buna usaklık edenler ve bunlara temsilcilik edenler düzenleri olan bu düzenle yerlebir olacaktır. Örgütlü işçi sınıfımızın önderliğinde tüm ezilen halkımızın mücadelesi karşısında hiç bir güç duramayacaktır. Binbir zorlukla karın tokluğuna çalışarak, boğazımızdan keserek biriktirdiğimiz üç-beş kuruşta alınmak istenmektedir. Başını sokabilmek için gecekondu yapmaya çalışan tüm halkımızın karşısına bu düzende her yerde ve her zaman gecekondu ağaları çıkmaktadır. Asalakça yaşamaya alışmış bu ağalar, halktan haraç topluyarak boş arazileri parselleyip satarak sömürülerini devam ettirmeye çalış-

şıyorlar. İşte; ŞÜKRÜ DALBADAN ve MEHMET GÜRSOY'da Gebze gecekondu halkının sırtında yaşamaya çalışmaktadırlar. Halktan haraç toplamakta, boş arazileri parayla, zorla satmaktadırlar. Gecekondu halkının kararlı mücadelesi karşısında MEHMET GÜRSOY kurtuluşu kaçmakta bulmuştur. Bunlardan ŞÜKRÜ DALBADAN sömürüsünü hala sürdürmeye çalışmaktadır. Kiralık katille riyle birlikte halka silah çekmekte, tehditlerle halkı korkutmaya çalışmaktadır. Böylece halk düşmanı yüzünü açığa çıkartmaktadır. Bunlara karşı aktif mücadele edelim. Dağınıklık ve başı bozukluk düşmanın işine yarar. Bunun için birleşelim, örgütlenelim çelikten birliğimizi sağlayarak tüm sömürücülere karşı aktif mücadeleye atılalım. Tüm tefeci tüccarlara karşı hep beraber mücadele edelim. Birlikten kuvvet doğar. Bir elin nesi var, iki elin sesi var. Gecekondu yönetimini çıkarıcılara ve halk düşmanlarına bırakmayalım. Sorunlarımızı dile getirmek için ve bunları çözmek için kendi içimizden HALK KOMİTESİ kuralım. Bu komite bizi yönetecek, elektrik, su, yol vb. sorunlarımızı çözmek için gerekli işlemleri yapacak bir komite olmalıdır. Komite bizzat halka dayanmalı ve halktan yardım alarak sorunları çözmek yoluna gitmelidir. Haftada bir kendi aramızda toplanarak görüş bölümü yapılmalıdır. Bunlardan en çok oy alanda komite başkanı olmalıdır.

Komite başkanlığı önderliğinde sürekli toplanacak olan HALK KOMİTESİ zaman zaman yaptıkları işler konusunda halkla toplantı yaparak halka bilgi vermektedir. Bu komitenin en kısa zamanda kurulması için gerekli çalışmalara başlayalım.

- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DÜZENİ
- KAHROLSUN GECEKONDU AĞALARI
- YAŞASIN GECEKONDU HALKININ KARARLI MÜCADELESİ
- YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ

H.K.'NİN KARŞI DEVRİMCİ SALDIRISINI PÜSKÜRTELİM

1-15 Ağustos 1979 tarihlerinde İspanya'nın Valencia kenti yakınlarında El Saller'de yapılan "3. Enternasyonal Gençlik Kampı"nın sona ermesinden sonra kampa katılan örgütlerin bir bölümü, "3. Enternasyonal Gençlik Kampına karşı girişilen provakasyonlar üzerine ortak açıklama" adını taşıyan bir belge yayınladılar. 15 Ağustos tarihini taşıyan ortak açıklama, Almanya KP/ML Gençlik Teşkilatı, Kanada Komünist Gençlik Birliği /ML, ABD Komünist Partisi /ML, İspanya Komünist Gençliği /ML, Fransa Komünist İşçi Partisi, CISNU

Portekiz Devrimci Komünist Gençlik Birliği, İsviçre Komünist Hareketi/ML, Türkiye Genç Komünistleri Birliği adlı örgütlerin imzasını taşımaktadır. Ortak açıklamayı imzalayan örgütler, ATİF, ATÖF gibi anti-faşist, anti-emperyalist kitle örgütlerinin ve TKP/ML'in gençlik örgütü TMLGB, KKP/ML, Akıma Karşı, Batı Berlin'li Komünist'in kampa katılmasının yasaklanması ve AMLP (Avusturya Marksist Leninist Partisi) ve ŞDKP (Şili Devrimci Komünist Partisi)'nin kamptan atılması kararı, bu örgütler hakkında iftira ve yalan üzerine kurulu iddialarla gerekçelendirme çabası içindedirler. Ortak açıklamada faşist monarşinin kampa yasaklama girişimleri anlatıldıktan sonra şöyle deniliyor :

"... Çeşitli maocu gurublar, kampın yapılmasını zorlaştırmak, başarısını önlemek için aynı çizimde provakasyonlara giriştiler. Bu gurublar şunlardı: Türk provakatör gurubları ATİF, ATÖF, TKP/ML; Batı Alman provakatörler ve tasfiyeciler gurubu "Akıma Karşı", kendilerini Kıbrıs ML Partisi olarak adlandıran provakatör küçük burjuva öğrenci gurubu, AMLP delegasyonu; ŞDKP delegasyonu.

Bunlar, kampın başarı ile yapılmasını ve gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelede ilerlemesini sabote etmek amacıyla İspanya'ya geldiler. Polis ve Guardia Civil'in saldırısını sağlamak için esas olarak Türk provakatörlerinin kampın bir kısmını işgal etmesinden başlayarak, kavgaya çıkarma çabalarına kadar varan çeşitli araçlara başvurdular. Nihayet kampa katılanlar arasında karışıklık çıkarmak için bildiri çıkardılar. (Bunlardan sonuncusu ŞDKP Delegasyonunun imzasını taşıyordu)

Fakat bütün bu İspanya'daki faşist hareket ile ortak çalışma hedefine ulaşmadı."

Ortak açıklamada kampa katılması yasaklanan ve kamptan atılan örgütlere yapılan suçlamaları dört noktada özetlemek mümkündür :

1. ATİF, ATÖF, TKP/ML, KKP/ML, AMLP ve ŞDKP "maocu provakatör gurublarıdır". "Bunlar, İspanya'ya gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesini sabote etmek için geldiler".
2. "Polis ve Guardia Civil'in saldırısını sağlamak için her türlü aracı kullanarak provakasyonu giriştiler"
3. "İspanya'daki faşist hareket ile ortak çalıştılar".
4. "Kampa katılanlar arasında karışıklık çıkarmak için bildiri çıkarmışlardır."

Yukarıda dört maddede özetlediğimiz ortak açıklamada illeri sürülen suçlamalar, daha sonra Türkiye'de 'Halkın Kurtuluşu' ve Batı Almanya'da Almanya Komünist Partisi/ML 'in Merkez Yayın Organı Roter Morgen (Kızıl Sabah) 'da kamp üzerine çıkan yazılarda daha açık dille ifade edildi. "ATİF, ATÖF, TKP/ML, AMLP vb. örgütlerin provakasyonları, devlet cihazi ve Guardia Civil ile anlaşarak yaptığı, TKP/ML önderlerinin bu tür provakasyonlarının Türkiye'de devrimciler ve sınıf bilinçli işçiler tarafından bilindiği" ileri sürüldü. "Partizan dergisi" sempatizanlarının Türkiye'de işçileri öldürdükleri, yurtdışında ise işçilerin parasını yedikleri" şeklinde sürdürülen iftira, yalan, karalama kampanyası, önümüzdeki günlerde daha iğrenç bir biçime bürünerek sürme eğilimindedir. "Halkın Kurtuluşu" ve "AKP/ML", devrimci, anti-faşist, anti-emperyalist örgütlere karşı açıklıkları karşı devrimist kampa, iftira, yalanla dayanmakta ve her türlü dayanaktan yoksundur.

GENÇLİĞİN ANTI-FAŞİST, ANTI-EMPERYALİST MÜCADELESİNİ SABOTE EDENLER ORTAK AÇIKLAMAYI İMZALAYAN ÖRGÜTLERDİR !

Kampa katılması yasaklanan ve kamptan atılan örgütlere getirilen suçlamalardan

birincisi, bu örgütlerin "maocu provakatörler örgütü" olduğu ve "İspanya'ya kampı ve gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesini sabote etmek için geldikleri" suçlamasıdır. İlk önce; "maocu provakatörler" suçlaması, hakim sınıflardan, özellikle Rus sosyal emperyalistlerinden ve onların çeşitli ülkelerdeki uşaklarından ödünç alınmış bir suçlamadır. "Maocu provakatörler" suçlaması, hakim sınıfların, devrimcileri, anti-faşist ve anti-emperyalistleri karalamak; onları halka kötü olarak tanıtmak için yaptığı suçlamalardan birisidir. Ortak açıklamaya imza atan örgütlerin, devrimcilere, anti-faşistlere, anti-emperyalistlere aynı suçlamayı yapmaları, onların hakim sınıfların devrimcilere yaptıkları suçlamaları olduğu gibi benimsediklerini ve hakim sınıflarla ortak dil kullanmaya başladıklarını göstermektedir. Bu ortak dil, ortak açıklamaya imza atan örgütleri hakim sınıflara yaklaştıracığından kimse'nin kuşku duymasın. Kampa katılması yasaklanması ve kamp yönetimi tarafından kamptan atılan örgütlerin "İspanya'ya kampı ve gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesini sabote etmek amacıyla geldikleri" suçlamasına gelince, bu suçlama kamp yönetiminin aldığı kararı haklı çıkarmak için uydurulmuş bir suçlamadan başka bir şey değildir. Hem İspanya'da; hem daha sonra çıkan bildiri ve yazılarda yeterince ortaya konulduğu gibi, bu örgütlerin kampı düzenleyenlerce yapılan açığı uyarak İspanya'ya gitmelerinin amacı, ortak açıklamada ortaya konulduğundan tam tersine dünya gençliğinin enternasyonal dayanışmasını, anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleyi güçlendirmek ve karşılıklı fikir ve bilgi alışverişinde bulunmaktır. Kampa katılması yasaklanan örgütler değil, tam tersine kamp yönetimi, tüm anti-faşist ve anti-emperyalistlere kampa katılma çağrısı yaptı, anti-faşist, anti-emperyalist örgütlerin kampa katılmasını sudan bahanelerle yasaklayarak gençliğin anti-faşist anti-emperyalist mücadelesini sabote etmiştir. Çeşitli ülkelerden gelen anti-faşist, anti-emperyalist gençlerin enternasyonal dayanışmasını güçlendirecek yerde bu tavır ile zayıflatmıştır. Böylece kamp yöneticileri, anti-faşist, anti-emperyalist gençler arasında düşmanlık tohumları ekmıştır. Diğer bir suçlama ise, Türkiye'de örgütlerin "provakasyon yapmak için kampın bir bölümünü işgal ettiği"dir. Bu iddia gerçeklere uymamaktadır. Gerçek; Türkiye'de devrimcilerin, anti-faşistlerin, anti-emperyalistlerin, kampın yapıldığı yere vardıklarının aksami kalacak yerleri olmadıkları için etrafı duvarla çevrili olmaları nedeniyle alanda konaklamasıdır. Bunun provakasyon ile hiçbir ilgisi yoktur.

Burda uzun uzadıya ATİF ve ATÖF ve diğer örgütlerin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelelerinin ön saflarında yer aldıklarını ve bu mücadeleyi sabote etmek diye bir sorunları olmadığını; anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleyi yaygınlaştırmak diye bir sorunları anlatmaya gerek yoktur. ATİF ve ATÖF'ün ve diğer örgütlerin pratiğini ve savundukları görüşlerden birazcık haberi olan herkes bu gerçeği bilir. Ancak gözü ATİF ve ATÖF düşmanlığı bürümüş olanlar, bu gerçeği inkar etmektedirler. Bu onların arasında başta "Halkın Kurtuluşu" ve "AKP/ML" olmak üzere ortak açıklamaya imza atan örgütler bulunmaktadır. Bu örgütlerin bu tavrı, anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleye karşı girişilmiş bir provakasyondur.

İkinci suçlamaya gelince, bu suçlama da ancak bu bu suçlamayı getiren örgütler ve kamp yönetimi için geçerli olabilir. Çünkü kampa katılması yasaklanan örgütlerin temsilcileri, kamp yönetimi ile çatışmaya girmekten titizlikle kaçındılar. Kampa katılması yasaklanan örgütlerin temsilcileri olumlu bir tavır takınırken, kamp yönetimi sürekli olarak şiddet kullanma, polis çağırma tehditlerini savurmaktaydı.

Üçüncü; "İspanya faşist hareketi ile ortak çalışma" ve "provakasyonları polis ile birlikte kararlaştırma" suçlamasıdır. Bu suçlama, tüm suçlamaların içinde en iğrenç ve gülünç olanıdır. Bu, ortak açıklamaya imza atan örgütlerin devrimci örgütleri karalamak ve bu örgütler hakkında aldıkları kararı haklı gösterebilmek için hangi yöntemlere başvurduklarını ve başvurabileceklerini göstermektedir. Polis ile işbirliği yapan birileri varsa; o da, kampa katılmayı yasaklayan kararı protasto etmek için çıkarılan ve bu kararı kampa katılanlara duyurma amacı ile çıkarılan bildirilerin dağıtılmasını polis ile işbirliği içinde engelleyen kamp yönetimidir.

Dördüncü, "bildiri çıkarak kampa katılanlar arasında karışıklık çıkarma" suçlamasına gelince; işte bu suçlamaların ar- dında kamp yönetiminin asıl korkusunun yattığını görmek mümkündür. Kamp yönetimi, aldığı kararın kampa katılanların hepsi tarafından onaylanmayacağından, tepki göreceğinden korkmaktadır. Bu, ortak açıklamaya imza atan örgütlerin ideolojik mücadelede korkmasından bir sonucudur. ATİF, ATÖF, TKP/ML gençlik örgütü TMLGB, Akıma Karşı, KKP/ML'in kampa alın- masının ve AMLP ve ŞDKP'sinin kamptan atıl- masının asıl nedeni burda yatmaktadır. Kamp yönetiminin ideolojik mücadeleden korkmasında yatmaktadır.

HALKIN KURTULUŞU VE ALMANYA KOMÜNİST PARTİ Sİ/FAŞİST-LENİNİST İDEOLOJİK MÜCADELE YERİNE İFTİRA VE YALANI TERCİH EDİYORLAR !

Yukarıda açıklamaya çalıştığımız gibi katılmayı yasaklayan kararın görünüşte nedeni ne olursa, olsun gerçek nedeni kamp yönetiminin ve ortak açıklamaya imza atan örgütlerin, kendi görüşlerinin sağlamlığına güvenmemeleri ve bunun sonucu ideolojik mücadeleden kaçır gibi kaçmala- rıdır. Kendi görüşlerinden farklı gö- rüşlere sahip örgütlere karşı ideolo- jik mücadele veremeyecek durumda olan- ların hangi yöntemlere başvuracağı açık- tır. Bu durumda olanlar, "Halkın Kurtu- luşu ve AKP/ML" gibi iftira, yalan ve ka- ralama yöntemlerine başvuracaktır. Dünya işçi sınıfının sınıf mücadelesi tarihi tecrübeleri, ideolojik mücadelenin yeri- ne yalan ve iftiranın geçirilmesinin siya- si acizliğin ifadesi olduğunu, yıkılışın bir belirtisi olduğunu bize öğretmekte- dir.

HALKIN KURTULUŞU İLE AKP/ML'İN ATİF VE ATÖF'E SALDIRILARI YENİ DEĞİLDİR !

"Halkın Kurtuluşu ve AKP/ML" in ATİF ve ATÖF'e karşı giriştiği saldırılar yeni değildir. Bugün bu iki gurup, ATİF ve ATÖF karşı giriştikleri saldırılarını karşı-devrimci bir niteliğe büründürme ve sistemleştirme eğilimi içindedirler. Bugün ATİF ve ATÖF'ün anti-demokratik olduğu suçlamasını, ATİF ve ATÖF'ün "maocu provakatör örgütleri" suçlaması ile birleştirmektedirler. Kısaca "Hal- kın Kurtuluşu ve AKP/ML", ATİF ve ATÖF e karşı yönelttikleri saldırılarını "3. Enternasyonal Gençlik Kampından sonra en üst noktaya ulaştırdılar. Bu ge- lişme birdenbire, kendiliğinden ortaya çıkmadı; bu iki gurubun yıllardanberi ATİF ve ATÖF'e karşı takındıkları tav- rının doğal bir gelişmesidir.

HALKIN KURTULUŞU VE AKP/ML İLKESİZLİK ŞAMPİYONLARI

"Halkın Kurtuluşu ve AKP/ML", bir dizi örgüte karşı açtıkları saldırı kampanya- sında yeni bir ilkesizlik örneği ortaya koydular. Kampa katılan örgütlerin yayınladığı ortak açıklamada "maocu provakatör" olarak nitelenen AMLP'yi bu ortak açıkla- mada iki hafta önce Stalin'in 100. Doğum yıldönümü ile ilgili olarak yayımlanan ortak açıklama üzerine yazdık- ları yazılarda ise marksist-leninist ola- rak ilan ediyorlardı. Bir örgütün iki hafta içinde marksist-leninist olmaktan çıkıp, "maocu provakatör" bir örgüte dö- nümesi imkansızdır. O halde, bu durumda bu iki gurubun yeni bir ilkesiz tavrı i- le karşı karşıyayız.

HALKIN KURTULUŞU VE AKP/ML'İN KARŞI DEVRİMCİ SALDIRILARINI MAHKUM EDELİM

Tüm anti-emperyalist, anti-faşist grup ve kişiler, "Halkın Kurtuluşu ve AKP/ML in başını çektiği ortak açıklamaya im- za atan örgütlerin ATİF, ATÖF gibi anti-emperyalist, anti-faşist kitle örgüt- lerine ve diğer örgütlere karşı açtıkları yalan ve iftiraya dayanan karalama kampanyasına karşı tavır takınma durum munundadırlar. Burda özellikle "Halkın Kurtuluşu ve AKP/ML" sempatizanları anti-faşistlere, anti-emperyalistlere önemli bir düşmektedir. Onlar, iki seçenek ile karşı karşıyadırlar. Ya "Halkın Kurtulu- şu ve AKP/ML" in başlattığı karşı devrim- ci bir niteliğe sahip karalama kampanya- sını desteklemek; ya da bu karalama kam- panyasına karşı mücadele etmek. Biz, bu karalama kampanyasının anti-faşistlerin ve anti-emperyalistlerin nefretini ka- zanacağına inancımız sonsuzdur.

M. Taş

NEDEN KORKAR CELLAT ?

Tiril tiril titriyor cellat
Korkusu dağlardan büyük
korkusu daha da büyüyecek

Kanı kanımız,
canı canımız,
kavgası kavgamız

bir baciyı öldürdü cellat

Celladın korkusu büyük
korkusu daha da büyüyecek

Nasıl korkmasın cellat ?
Korkulan sınıksı bir yumruktur
ölürken bile
Korkulan bir bacının cesedidir
sürüklenen yerlerde

Korkulan kavgası,
korkulan kanıdır !

Ve korkulan ;

kanı kanımız,
canı canımız,
kavgası kavgamız

daha nice bacıların olmasıdır !

Tiril tiril titriyor cellat
Korkusu dağlardan büyük
korkusu daha da büyüyecek

CELLAT !

Kuşkun olmasın :

SENİN DE SIRAN GELECEK !

YÜREĞİNDE KAYPAKLIĞI

TAŞIYANA ŞİİR

En güzel, en dürüst çağında
gözlerinde bin umut,
bin kıvılcımla
toprağın altına gömülen
oğullarını özleyen analar..

En genç, en üretken çağında
koscocaman yüreklerinde bir sevinç
bin kederle
sinsi ve pis sokaklarda
öldürülen
kocalarını özleyen kadınlar...

En bilgili, en güçlü çağında
ellerinde bir kitap
bir silahla
puslu pusulu dağlarda
gövdeleri delik deşik edilen
yoldaşlarına ağıt yakan bacılar..

En canlı, en gerçek ölümlerin,
kavganın dulları !

Sizin gözlerinizi gördükçe
içimizdeki acılar gelecek aklımıza..
Yüreğimiz sıkışacak
kan hızlanacak damarlarımızda
yumruklarımızı çelikten birer balyoz
gibi havaya kaldıracamız

Yüreğimizi birlik kılıp
bütün açıklığıyla kavgayı haykıracağız
Aklımıza gelecek kaypaklar....
Kavga kaçaklarını unutmayacağız,
kavgayı ap açık haykıracağız.....

Belki işte tam o an,
aramızdan birinin
- belki o an senin -
kanlar içinde bir ceset gelecek
gözlerinin önüne,
kan yürüyecek beynine,
solurken havanın oksijenini
yüreğin sıkışacak...

Korku, bedenini saracak
ölüm düşüncesiyle kıvrınacak
havaya kaldırdığın yumruğunu
usulca cebine saklıyacaksın.

Bir anda unutacaksın:

Özgür yaşamayı,
emeğinin karşılığını almayı,
yüreğindeki acıları

Usulca girip evine, kapıya iki kilit
asacaksın,
biri gözlerin,
biri yüreğin için..

Sinsi ve pis sokaklarda,
puslu pusulu dağlarda
ölenler olacak

En canlı, en diri çağında insanlar
karanlığın içinde yaşayacak

Ama,
birgün emekçiler
ölümü korku olmaktan çıkaracaklar
ve havaya kalkan balyoz yumruklar
binlercesi ve binlercesiyle
düzene vuracaklar..

Belki senin kör gözlerin
olanlara bakmayacak

Korkun,
kulaklarını sağırlandıracak
Kilitli kapın,
belki dışarıdaki kanları
- o gün - evine sokmayacak

Ama, havaya kalkan balyoz yumruklar
-sen bakmasanda,
sen duymasanda,
kavgada sen olmasanda-

YARIN mutlak düzene vuracaklar

Belki yarın; sende özgür olacaksın,
kimse emeğine el uzatamayacak

Belki yarın; öldürölme korkusundan uzak
olacaksın

Diyelim ki; yaptıkların gözden kaçacak,
kimse senden hesap sormayacak

Belki yarın; sinsi ve pis sokaklar
pırıl pırıl olacak,
puslu pusulu dağlar olmayacak..

Pırıl pırıl sokaklarda gezip,
yeşil yamaçlarda taptaze havayı
ciğerlerine dolduracaksın

Belki kimse seni suçlamayacak
havanın oksijenini soluyacaksın
ve yaşamın zevkini tadacaksın ...

Ama gün gelecek;
belki pırıl pırıl bir sokakta
veya kimbilir belki
yemyeşil bir yamaçta
bir dulun gözlerini göreceksin

Kan yürüyecek beynine,
yüreğin sıkışacak,
sinsiliğin ve pisliğin yüreğinde
olduğunu
öğreneceksin..

Gözlerdeki acıyı göreceksin
havanın oksijenini içine çekmiyeceksin
En canlı, en gerçek ölümler gelecek aklına,
aklına gelecek kavga..

Ölenler için,
devrim için
ne yaptığını soracak yüreğin
ne yapmadığını ?

Kendi yüreğin suçlayacak seni
ve verecek belki
cezaların en ağırını

Ne demir parmaklıklar,
ne prangalar

Yüreğindeki ağırlık deşecek bağrını!
Aklına gelecek tek tek ;
havada balyozken
Ceplere usulca sokulan yumruklar,

Düşüncesi beynini kemirecek ;
kapının önünde
yüreği elinde savaşınlara
kapanan
kapılar..

Boğazına dizilecek hava,
yutkunamayacaksın
Yüreğin suçlayacak seni....
ve kimse senden hesap sormasada
Hesap soracak yüreğin,

SOLUYAMAYACAKSIN !

A high-contrast, black and white portrait of a smiling man, likely a caricature of a famous figure. The man has short, dark hair and is looking slightly to the right with a broad, open-mouthed smile. The style is graphic and minimalist, using heavy black lines and stippling for shading. The background is plain white.

MÜCADELE SAYI 37 EKİM 1979

SENDİKALARDA VE FABRİKALARDA DEVİRİMCİ MÜCADELE

KRİZ Mİ SOYGUN MU ?

İŞÇİ ARKADAŞLAR,

Ford patronlarının açıklamasına göre; sırtımızdan kazandıkları bir senelik (1978 senesine ait) resmi net kazançları "550" milyon DM dir. Ford patronlarının söylediklerine göre bu para sözde ABD'de krizde bulunan otomobil sanayiindeki çalışan işçilerin işyeri garantisi olarak aktarılmıştır. Oysa gerçek söyledikleri nin tam tersidir. Bu paralar yeni teknik ve robot makinalar kurarak 10 işçinin işini, robot makine sayesinde bir işçiye yaptırılmaktadır. 9 işçide işyerini kaybetmektedir. Ford işçileri bu örnekleri çok iyi bilmektedirler.

İŞÇİ ARKADAŞLAR,

Ford emekçilerinin alın teri ile kazanan "550" milyon DM (!) kardan, Ford işçilerine özel ikramiye adı altında yapılacak ödeme işçileri aldatmakta ve bölmektedir; Şöyle ki:

100, 250, 325, 400 DM diye dörde böler ekrekiye verecektir. Oysa bu kâr 1978 senesinde Ford'da çalışan tüm emekçilerin alın teriyle kazanıldığından dolayı eşit olarak dağıtılması gereklidir. Bu bölücülüğü ve haksızlığı kabul edip imzalayan Ford Umum İşçi Temsilciliği Kurulu bu olaya göz yummuş ve kabul etmiştir. Ford patronları, işçileri daha fazla sömürebilmek için yeni taktiklere başvurmakta. Bunlar "iş krizi" "otomobil satışında gerileme olduğu", petrol sıkıntısı gibi asılsız bahane ve uydurmalara işçileri baskı altında tutmaya çalışıyorlar. Oysa durum 9.9.1979 tarihinde saat 13 sıralarında bir otomobil sanayi sözcüsü: "Her ne kadar 79 senesin-

de Alman otomobil sanayiinde %5 bir gerileme var isede bu kriz sayılmaz. 1980 senesinde oto sanayiinde imalatın rekor seviyede olacağına inanıyorum" demıştır.

Edindiğimiz bilgiye göre, Ford'da Kasım ayından itibaren 300 adet Granada'nın eksik çıkacağı, bunun yerine 200 Fiesta'nın çıkacağı bildirilmiştir. Dikkat edilirse çıkamayacak olan 300 adet Granada, Standart Granadadır. Fiesta ile çıkacak diğer Granadalar ise işçiliği çok olan lüks ve pahalı Granadalar. Bu durum Ford patronlarına daha fazla kârlar sağlamaktadır. Görüldüğü gibi Ford patronlarının uydurmaları asılsızdır.

17.9.79 Pazartesi işletme toplantısı yapılacaktır. Artan hayat pahalılığı ve zamlar dolayısı ile emekçi arkadaşların talepleri şunlar olmalıdır:

- NOEL PARALARI % 100 ARTTIRILMALIDIR!
- 13. AYLAK HER EMEKÇİYE BİRER AYLIK OLARAK AYRICA ÖDENMELİDİR !
- GELECEKTEKİ TOPLU SÖZLEŞME VE ÜCRET ANLAŞMALARININ MÜCADELESİ ŞİMDİDEN BAŞLATILMALIDIR !

Yeni ücret mücadelesindeki talepler şunlar olmalıdır:

- 3. GRUPTAN 9. GRUBU KADAR % DEĞİL, BELLİ STANDART BİR PARA ALINMALIDIR!

Bu haklı taleplerimizin gerçekleşmesi için mücadele edelim !

- YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ !

KÖLN İŞÇİ DERNEĞİ

"HER KİM İŞÇİ TEMSİLCİLİĞİ SEÇİMLERİNE ADAY OLARAK KATILIYORSA, BU BİR SOLCU DA OLABİLİR. HER KİM SOLCU İSE, BU DAİMA ŞÜPHELİ KİŞİ OLACAKTIR"

B.Alman emperyalizmi işçiler üzerindeki baskılarına bir yenisini daha eklemektedir. Anayasa koruma örgütü olarak bilinen gizli polis teşkilatı (Verfassungsschutz) fabrikalar içinde çalışma yapmaktadır. İlerici devrimci olarak bilinen işçileri tespit etmekte ve özellikle de işçi temsilcileri üzerinde durmaktadır. Çalışmalarını her üç yılda bir yapılan işçi temsilciliği seçimlerinde yoğunlaştırmaktadır. 1975 yılında yapılan işyeri işçi temsilciliği seçimlerinde, 30.000'e yakın işletmede 2079 kişi polis teşkilatı için çalışmıştır. 1978'deki seçimlerde ise 1800 büyük işletmede çalışmalar sürdürüldü. Anayasa koruma örgütü başkanı Richard Meier'in belirlediği üzere yaklaşık 13.000 isim, adres, işçi temsilcilerinin fonksiyonları ve haklarında genel bilgiler toplandı.

AKÖ elektronik beyin sistemi (Computer) ile çalışmaktadır. İşyeri işçi temsilciliği aday listelerini toplamakta ve bu isimleri Computer'de hazınlamaktadır. Bir sonraki seçim listeleri ile karşılaştırmaktadır. Özellikle işçi temsilcileri hakkında sendika ağaları üzerinden geniş bilgi toplamaya çalışmaktadır. "Her kim işçi temsilciliği seçimlerine aday olarak katılıyorsa, bu bir solcu da olabilir, her kim solcu ise, bu daima şüpheli kişi olacaktır." şiarını kendilerine temel AKÖ, basit genellemeye gitmekte ve işçi sınıfı üzerinde baskısını arttırmaya çalışmaktadır. Anayasa Koruma Örgütüne göre her kim üst üste, işçi temsilciliğine seçilmiş veya adaylığını koymuş ise, bu solcudur. Şüphelidir veya tehlikelidir.

Doğrudur. Emperyalistlerin, karşı devrimcilerin, solcu olarak belirledikleri ilerici, demokrat ve devrimci insanlar baskı ve sömürden yana olanlar için her zaman tehlikelidir. Çünkü demokratların devrimcilerin birincil görevi baskı ve sömürüye karşı çıkmaktır. Ücret köleliği düzenine karşı mücadele etmek, devrimden yana tavır takınmaktır. Sendikaların yönetimine çöreklenmiş, işçi düşmanı sendika ağalarına karşı amansız mücadele etmektedir. Kısacası, burjuvazinin iktidarının yıkılmasına hizmet etmektedir. Sorun iktidar olunca, elbette ki devrimci işçiler sınıf bilinciyle proleterler burjuvazi için birer tehlike çanı olmaktadır. Devrimci işçiler de burjuvazi de bunun bilincindedir. Burjuvazi, kendi mezar kazıcısı olarak proleteriyayı yaratmamıştır.

Elbette. Burjuvazi tarihini çöplüğüne atacak olan proletaryadır. Ama burjuvazi mümkün olduğunca ayakta kalmaya çalışacaktır. Bunu yapabilmek için, ki emperyalist ülkelerde emperyalist savaş tehlikesi sürecinde ve özellikle kriz döneminde iç faşistlemeye baş vuracaktır. B. Alman emperyalist devleti, ülkesini bir cephe gerisi olarak hazırlamaya çalışmaktadır. O, ülkesinde en ufak bir direnmenin olamayacağı biçimde bir denetim ve baskı mekanizması oluşturmaktadır. Bunun için baskı tedbirlerini her geçen gün daha da arttırmaktadır. Bu tedbirlerden biri de, işçi temsilcileri arasında devrimci işçileri aramasıdır. İşçi temsilciliği adaylarına dek, devrimci işçileri arama adına yapılan bu araştırma, B. Alman emperyalizminin iç faşistleşme siyasetinin bir yansımasıdır. İkincisi de, B. Alman emperyalizmi bu metodlar ile işçiler arasında korku salmak ve baskı sömürüye karşı mücadele etmek isteyen işçileri sindirmek istemektedir. Ama, bu boşunadır. Sömürüldüğünün bilincine varan her işçi, sınıf bilinciyle işçilerin önderliğinde, baskı ve sömürüye karşı mücadele etmektedir. Bu mücadeleden zarar gören sömürücü sınıflar ve onların uzantıları olacaktır. Ve ellerinde nimet olan devleti, kendilerine zarar veren mücadeleyi bastırmak için kullanacaklardır. Yalan iftira, tehdit, korku vb. metodlara başvuru-

HOLLANDA LİMAN İŞÇİLERİNİN GREVİ

Rotterdam Limanı şilep işçileri, Ağustos ayının son haftası direnişe bağladı. Şilep işçilerinin ücretlerine zam temelinde başlattıkları greve, 3 Eylül'den itibaren, aynı Limanın tersane işçileri de katıldı. Şilep işçilerinin grevini destekleyen tersane işçileri, ücret talebine de ortak oldular. Sayıları 7.000'e ulaşan Şilep ve Tersane işçileri, ücret talebine de ortak oldular. Sayıları 7.000'e ulaşan şilep ve tersane işçileri, ücret artışını sağlayana dek ortak grev kararı aldı. Sendika sözcüleri, işçilerin grev kararını yumuşama göstermeksizin destekleyeceklerini bildirdi. Grev dalgasının yükselmesi ile gemiler Liman'a giremez oldu. 4 Eylül'de, yine Rotterdam'ın Schlepper-Crews işçileri dayanışma grevine başladı. Avrupa'nın en büyük limanı olan ve yakıt deposu Rotterdam limanında iş tümüyle durdu.

Limana işçileri, grevin yayılması ve mücadelenin yükselmesi ile daha da güç kazandılar. Diğer işçilerin dayanışmaları mücadelelerini güçlendirdi. Sendika binası önünde bir yürüyüş düzenleyen işçiler, taleplerini dile getirdiler. Liman işçilerinin talepleri şunlardı:

- Ücret artışı (Şilep işçileri haftalık net 50 Gulden, tersane işçileri ise haftalık net 30 Gulden)
- Yıllık izinlerin 2 şer gün daha arttırılması

Devamı 8. sayfada

racaklardır. Emperyalistler ve onların uşakları, sömürü mekanizmalarının yıkılmaması için her türlü zorbalığı kullanacaklardır. İşçiler, devrimciler, gelişen koşulların sınıf mücadelesinin gereği olduğunun bilincindedir. Onların uğraşlarının işçi sınıfının kararlı devrim mücadelesinin engelleyemeyeceklerinin bilincindedir.

B. Alman emperyalizminin iç faşistleşme siyasetinin bir sonucu olarak ortaya çıkan "ajan-devlet" girişimi, tüm işçiler arasında, geniş bir yankı ile karşılandı. Birçok işletmede bu girişim protesto edildi. Buna karşın Alman Sendikal Birliği (DGB) tavır takınmak zorunda kaldı. IG-Metall başkanı Loderer, Anayasa Koruma Örgütü başkanı Richard Meier'e üç sayfalık bir yazı gönderdi. Ve Anayasa Koruma Örgütü'nün bu girişimlerine izin veremeyeceklerini belirtti. İç işleri bakanı Gerhard Baum ve AKÖ başkanı ile görüşen DGB Yönetim Kurulu üyesi Schmidt, fabrikalarda ajanlığa karşı olduklarını söyledi.

Sendika ağalarının iç faşistleşmenin bir girişimi olan Anayasa Koruma Örgütü (AKÖ)'nün fabrikalardaki çalışmalarına karşı olduğu doğru değildir. Doğru olan sendika ağalarının gizli polis teşkilatı ile birlikte çalıştıklarıdır. Nitekim iç işleri bakanlığının yaptığı açıklama bunu doğrulamaktadır. İç işleri bakanlığının açıklaması şöyledir:

"İşveren örgütlerine, partilere ve sendikalara AKÖ gizlendi. Kimin aşırı örgütlerinde aktif olduğunu belirlemesi özgürlüğü demokrasimizin korunması gereğidir." İçişleri Bakanlığı bir başka sorumlusu ise şöyle demektedir:

"İnsanları üzerine bilgi edinmek için sendikalar ve partiler, uzun yıllardan beri kapılarını bize açtılar ve bizimle yürüyorlar."

Bu durum karşısında tek kelime bile söylemeyen DGB yöneticileri, yüzleri kızarmaksızın demogoji yapmaktadır. Yıllar öncesi gizli polis örgütüne sendikaların kapılarını ardına kadar açan sendika ağalarıdır. Tekelci patronlara ve sendika ağalarına karşı mücadeleyi omuzlayan devrimci işçileri işiyanlayan sendika ağalarıdır. Bugün ise bir yandan "Komünist unsurlar sendikal mücadelemizi baltalamaktadır." diyerek, işçi sınıfının çıkarlarına hizmet etmek isteyen devrimci işçileri her yönden tecrit etmeye çalışan sendika ağalarıdır. Diğer yandan polis ile el ele çalışan, ama işçilerin gözünü boyamak için hafta, polislin fabrikalardaki çalışmalarına karşı çıkan yine sendika ağalarıdır.

- KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI !
- KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ !
- YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN İŞÇİLERİN DEVİRİM MÜCADELESİ !

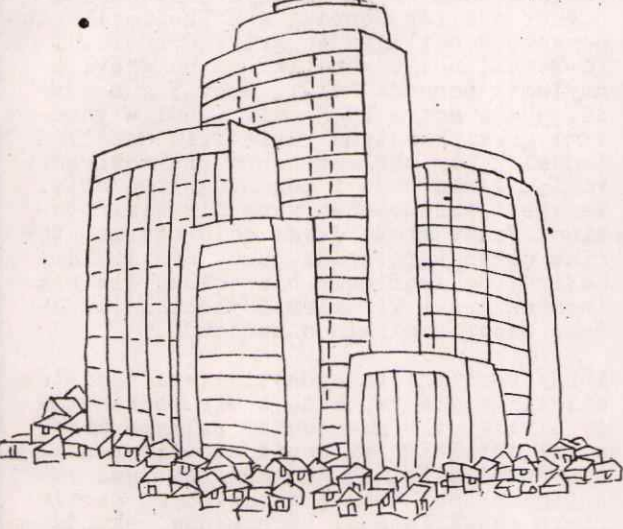
S.GÜLER

KONUT SORUNU

baş tarafı 1. sayfada

cebine akmaktadır. Yabancılar polisi de ev sorununu çok iyi bir şekilde kullanmaktadır, baskısını artırmak için, örneğin 5 kişilik aile zorluklar nedeni ile 1-2 odalı evde oturmakta ise; daha geniş bir ev bulmasını şart koşmaktadır. Bunun da imkansızlığı açıktır. Bu olanak gerçekleşmediği zaman da yabancılar polisi, tarafından yurtdışı edilme sorunu ile karşı karşıya gelmekteyiz.

B. Alman tekelci burjuvazisinin sorunu çözüme diye bir meselesi yoktur. Onlar için önemli olan soygundur. B. Almanya gibi kapitalist yapıya sahip ülkelerde hemen hemen durum aynıdır, konut sorunu. Türkiye gibi yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerde de durum daha da derin bir uçurumdur. Burjuvaların yaşadığı semtlerle; işçi ve yoksul tabakaların yaşadığı semtlere şöyle bir bakmak aradaki korkunç uçurumu açık bir şekilde gösterir. Bir yanda yıkık dökük, her türlü sosyal hizmetten yoksun harabe

evler; diğer yanda her türlü konforu mevcut lüks bir yaşantı görünür.

Özellikle köylerden şehirlere iş bulmak amacıyla akan göçmen yoksul köylüler, konut sorununu daha da büyütür. Böylece burjuvazi, işçi sınıfının oturduğu eski evleri de yıkarak; "yeni konut" yapma bahanesi ile, konuta olan ihtiyacı daha da artırmakta; kiralari da 3-4 misline çıkartmaktadır. Bu fahiş kirayı ödeyemeyen işçiler ve yoksul emekçiler, çoğunlukla sokakta kalmakta; kimi de sokakta kalmamak için gecekondu yoluyla bu ihtiyacını gidermeye çalışmaktadır. Fakat bu da yoksul halk açısından konut sorununu çözmemektedir. Seçimlerde, gecekondu halkı kandırarak için, tapu vereceğini vad eden hakim sınıf partileri, göstermelik olarak bir-iki gecekonduya verilene tapu dışında çoğunlukla iktidar olduktan sonra bu vaatlerin üzerine bir sünger çekerek, halkın binbir zorlukla meydana getirdiği, gecekondu başına yıkmaktadır.

Bu saldırılara karşı emekçi gecekondu halkı yititçe karşı koymakta, bu uğurda onlarca şehit, yüzlerce yaralı vermektedir. Şanlı "2 Eylül Direnişi" bir örnektir. Türkiye'de durum böyleyken, bu durumdan yararlanan komprador patron-ağalar, çeşitli soygun metodlarıyla sözde konut sorununu "çözmek" (!) için girişimlerde bulunmaktadırlar. Örneğin kooperatifler, Holdingler vs. kurmakta, burjuva basını tarafından da bunun bir hayli reklamı yapıldıktan sonra, yoksul halkın bu sahte şirketlere girmesi sağlanılmaktadır. Daha sonra da bu sahte şirketler vs. "iflas" ettiklerini açıklar, kimisi daireyi 3-4 misli fazlasına satar. Gerekçe olarak da "herşeyin çok pahalalandığını" getirirler. Böylece bu ev samsar-yoksul halkın sırtından milyonlar vururken; olan yine halkımıza olur...

Bunların dışında bir de söde, işçi sınıfının "sınıf sendikası" olduğunu iddia eden DİSK'de aynı sahte metodlara başvurarak binlerce işçiyi dolandırmıştır.

DİSK, konut sorununu "Burjuvazinin çözemiyeceğini" ortaya atarak, bir kooperatif kurduklar. İşçilerden milyonları topladıktan sonra, "iflas" (!) ettiklerini açıklayarak, milyonları sendika ağalarının ve Rus sosyal-emperyalizminin uşağı olan T.K.P'nin kasasına yatırdılar. Bunlarda komprador patron-ağalar, tüm sömürücü sınıflar gibi; işçileri soyan sosyal maskeli, sosyal faşist yüzlerini açığa çıkararak, işçi sınıfına ihanetlerini bir kez daha sergilediler.

Konut sorununu, ne burjuvazi, ne de sosyalist maskeli sosyal faşistler, çözemazler.

SORUNUN KÖKÜLÜŞÜ :

İşçilerin, ezilen tabaka ve sınıfların kötü evlerde oturması kader değildir. Sınıf 11 sömürü düzeninin bir ürünüdür. Fakat sorun, sömürü sisteminin bir ürünüdür. Fakat bu sorun kapitalist üretim sisteminin doğurduğu

yüzlerce belalara nazaran, ikinci derecede bir beladır. Kapitalist üretim sisteminin temel direği değildir. Bu konuda Engels şöyle diyor :

"... Kapitalist üretim sisteminin temel direği, kapitalistin işçinin işgücünü piyasa değerinden satın almasıdır. İşçiye kendine ödenen değerin üretmesi için gereken zamanı daha uzun çalıştırarak, ona ödediğinden çok daha fazlasını çıkartmasını mümkün kılan bugünkü toplum düzenimizdir..." (Konut sorunu Engels.s.24)

Bu şekilde üretilen artı değer, asalak yaşayan sınıflar tarafından; bölüşülür bölüşülmez, kapitalist sınıflar, toprak ağaları, papazlar, hocalar, bürokratlardan işçi aristokratlarına kadar gider. Bölüşmenin nasıl olduğu konumuzun dışında bir meseledir. Fakat şu açık ki; bu bütün çalışmayan asalak sınıf ve tabakalar; "...Kendilerine ulaşan bu artı değer, bir kısmıyla yaşayabilirler..." (Karl Marks. Kapital)

İşçi sınıfına ödenen işgücünden daha fazla iş yapılmasıyla elde edilen artı değerle yaşarlar. Yani işçiye, 8 saatlik işgücünü satın alan kapitalist, işçinin 8 saat çalışmasıyla ürettiği malla verdiği emeğin karşılığını alamamakta; 8 saate misal 1000 DM'lik emek verirse, kapitalist işçiye 100 DM ödeyerek, işçinin sırtından 900 DM alır. Bu 900 DM'den makinenin yıpranmasını, fabrika binasının yıpranmasını, hammadde masraflarını, vergisini vs. çıkarır; geriye kalan ise artı değer olarak kalır. Bu çalışmayan sömürücü sınıf ve tabaka bu, arasımdan artı değerinin bölüşülmesi kavga, gürültü çeşitli uç kağıtlarla alış verişte vs. yapılır. Engels'in de dediği gibi: "...Bu alış verişte oluyorsa, en önemli dolandırma şekli, satıcının alıcıyı dolandırmasıdır..." (Konut sorunu Engels.s.25)

Bu dolandırma şekli küçük şehirlere de büyük kasabalara da perakende satışlarda satıcıların geçim yoludur. Satıcı, kalitesi düşük malı daha pahalıya satarak alıcıyı dolandırır. Alıcı işçi ise, uzun vadede ücretine; mücadele sonucu elde ettiği ücret artışıyla bu açığını kapatmaya çalışır. İşçi burada bakkalın karşısına; işgücünü satan biri olarak değil, herhangi bir alıcı olarak çıkar. Fakat bu aldatma, sadece işçi sınıfını değil, diğer yoksul tabakalar için de geçerlidir. Bu dolandırma zengin sınıfı etkilediğinden daha çok, işçi sınıfını etkiler. Demek bu alış verişteki dolandırma sadece işçi sınıfını dolandırmak değil, toplumun tüm sınıf ve tabakası için geçerlidir. Konut darlığında da hemen hemen aynı şey olur.

Şimdi asıl meselemiz konut sorunudur. Demek ki, konut sorunu a) işçi sınıfına özgü bir sorun değil, b) konut sorunu işçiyle burjuvazi arasındaki; yani emek ile sermaye arasındaki temel çelişme değildir. Basit bir meta satışıştır. Çünkü işçi evi kiralandığı zaman işgücünü satmaya değil, alıcı olarak yani ev sahibinin karşısına evine geçici kullanma hakkını satın almaya çıkar. İşçi ya önceden işgücünü satmıştır, ya da işgücünü satacağını garanti eder.

Kentlerin büyümesi, özellikle büyük modern kentlerin büyümesi sonucu kent merkezli bölgelerde toprağa, arsalarla sunni ve muazzam şekilde artan bir değer kazandırır. Şehrin merkezi bölgelerindeki binalar ise, toprağın değerini artıracağına düşürür. Çünkü eski olan bu binalar artık şehrin modernleşmesine ve binalar değişen koşullara uygun değildir. Bunlar genellikle tek katlı evlerdir. vs. Ve bunlar yıkılır, yenileri yapılır. Bu yıkımlar genellikle, işçilerin oturduğu yerler olur. Buralarda kiralar pek yükselmez; yükselse de belli bir tavan fiyatı zor bulur. İşte bunlar yıkılır, yerine yeni dükkânlar, devlet daireleri depoları yapılır. Ve böylece işçisınıfı şehrin dışına itilmeye başlar. Bu nedenle konut ihtiyacı kendini daha da acilen gösterir.

Yapı sanayii kendine daha iyi spekülasyon alanı bulur, işçi evleri yapar. Fakat ihtiyacın tümünü karşılamak için değil, ihtiyacın tümünü karşılamak için değil, düşeceği muhakkaktır. İhtiyacın tümü karşılanmadığı için, kiralar oldukça yüksek olmakta, çoğu zamanda ev bulnamaktadır.

Kiralar neye göre ayarlanır : Kiralar, gelişti güzel ayarlanmaz.

- 1- Evin yapımı ve bakımına harcanan para
- 2- Evin modernliği ve arsa değeri faizi vs.
- 3- Kirayı esas toplumda o andaki var olan konut darlığı veya bolluğu yani; arz ve talep belirler.

FEODALİZMDEN KAPİTALİZME GEÇİŞTE EVE BAĞIMLILIK

Yukarda açıklamaya çalıştığımız gibi konut sorunu sınıfların ortaya çıkışıyla konut sorunu da şu veya bu şekilde ezilen sınıfların sorunu olmuştur. Biz burada feodalizmden kapitalist üretim sistemine geçişte; eve, toprağa bağımlı işçilerin durumunu açıklamaya çalışalım.

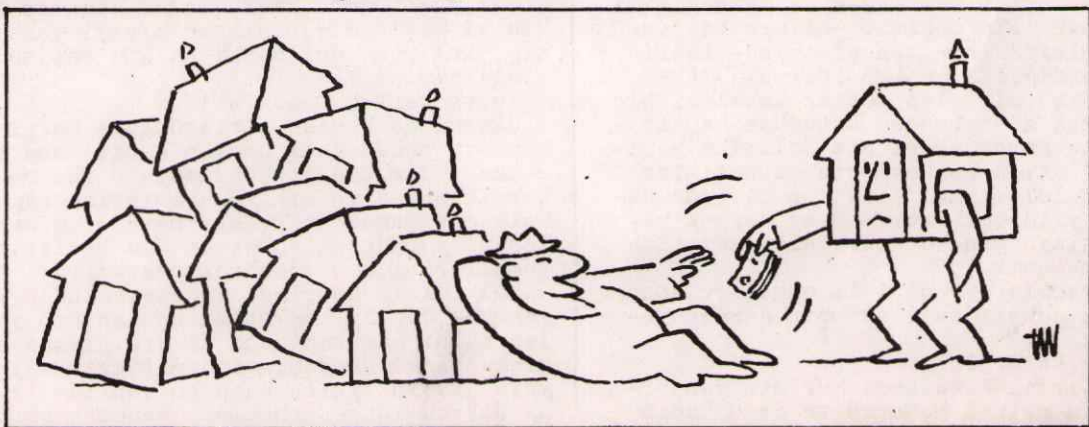
Kapitalizm öncesi: Bilindiği gibi, eve bağımlı el işleri tezgahlarda işlenirdi. Bu hemen hemen her ailede, görülen hem toprağa bağımlı hem de ufak atölyesi olan lonca ustalarıdır. Bunlar daha kapitalist üretim sistemi hakim olmadan, oldukça değerli mal üretir. Fakat daha sonra küçük atölyelerin, manifaktürlerin gelişmesiyle; ev sanayinin durumu sarsılır. El ustalarının ürettiği mala verdikleri

değer makinelerde üretilen değerden daha fazladır. Dolayısıyla maliyet fiatı da daha fazla olmaktadır. Giderek sanayide buharlı makinenin yerleşmesiyle sanayide gelişen devrim ev sanayine oldukça önemli darbe vurur. Tefeci tüccarlar, bunlardan istediği fiattan ürettikleri malları alır. Evin ve tezgahını, tarlasını kaybetme korkusuyla malını düşük fiata satar. Fakat buna karşı mücadele edemez. Sanayiinin gelişmesiyle bunlar artık bu rekabete dayanamaz. İflas edene kadar böyle sürer gider. İflas edenler, artık toprağa eve bağımlı işçilerden çıkıp zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan, bir sanayii proleterleri olurlar..." (Manifesto. Marks)

Evi, bahçesi, tarlası, tezgahı olan dokuması vs. üzerinde olan her türlü lülu padişahı baskıya nazaran; toprağa çivi gibi çakılmış olan, ondan kopmak istemeyen köleden farksızdır. Böylesi bir niteliğe sahip bir toplumdan, kapitalist üretim sistemine geçişte, bir evi de beklemek mümkün değildi. İşte işçiyi tamamen mülksüzleştiren, toprağa bağımlılıktan koparan; onu sanayii proleterleri haline sokan sanayi devrimidir. Ve böylece Engels'in dediği gibi "...Eskiden toprağa zincirlenmiş olan, işçiyi tamamıyla mülksüz proleterya haline sokan, bütün geleneksel bağlardan koparıp, bir kuş kadar özgür kılan büyük çapta modern sanayiinin ta kendisidir. Bu iktisadi devrimin işçi sınıfının sömürülmesinin son şekli olan kapitalist üretim tarzının yegane devrilebilir koşulları da yaratılmış oldu..." (Konut sorunu Engels.s.32)

K. AYHAN

Hollanda/baş tarafı 6.sayfada

- Haftada 35 iş saatinin gerçekleştirilmesi
- Emekliliğin 60 yaşından itibaren olması

Rotterdam Liman işçileri, bu taleplerin ardından tüm liman işçilerini dayanışma grevine çağırdı. Çünkü, Rotterdam'da grevin gücüne çarpan gemiler, B.Almanya'nın Antwerpen, Bremen ve Hamburg Limanlarına dönmekte idiler. B.Almanya liman işçileri nin dayanışma grevi isteği, ÖTV sendikasına reddedildi. B. Alman emperyalistleri ve onların usakları sendika ağaları, Rotterdam Liman işçileri ile dayanışma grevinin gerçekleştirilmesinden yana degillerdi. Çünkü bu grev;

1- Dayanışma grevi sınırınan çıkıp biz-zat kendilerine yönelebiliirdi,
2- B.Almanya Limanlarında işin durması B.Alman emperyalistlerine zarar verirdi.

3 - Rotterdam Liman işçilerinin mücadele si daha da güçlenirdi. B.Alman emperyalist leri, hem kendilerine hem de Hollanda emperyalistlerine zarar vereceği açısından böyle bir grevi başından reddetti. Buna rağmen B.Alman işçileri, çıkarttıkları bildiriler ile Rotterdam Liman işçileri ile dayanışma içinde olduklarını gösterdiler.

Rotterdam Liman işçilerinin ortaya sürdüğü talepler karşısında, 11 Eylül'de 3000 Amsterdam Liman işçileri de greve katıldı. Hollanda Liman işçilerinin haklı talepler temelinde yükselen mücadelesi karşısında, emperyalistler ve sendika ağaları şaşkına döndü. Sendikaların Liman işçileri bölümünün 15 kişilik yönetim kurulundan 9'u istifa etti. Sendika yönetimi, işçilerin taleplerinin çok aşırı olduğunu öne sürerek grevi desteklemeyeceklerini belirlediler. Sendika ağaları, grevin yasallığının ortadan kalkmasını ve grevin kırılmasını istiyorlardı. Ama ne yazık ki; (!) evdeki hesap çarşıya uy madı ve sendika ağalarının işçi sınıfı düşmanlığı bir kez daha sergilendi. Bunun ardından, Liman işçileri sendika binasını işgal ederek, işgalin de, taleplerinin gerçekleştirilmesine kadar süreceğini ve grev süresince işçilerin ücretlerinin sendikanın grev fonundan karşılanacağını açıkladılar.

Sendikaların grevi desteklememesi üzerine, Liman işçilerinin grevi, Hollanda emperyalist devletince "illegal" ve "vahşi" grev olarak ilan edildi. Hollanda polisi greve saldırdı. Sendika binasını işgal eden grevçilerden 87'sini tutukladı. Grevin illegalleştirilmesi ve polisin greve saldırması ile grevin kırılacağını sananlar aldandı. Tam tersine, Liman işçileri daha da kararlı mücadeleye etmeye başladı. Yılmaz bir mücadele azmi ile, 20 Eylül'de bir yürüyüş düzenleyerek, Container işletmesindeki işçileri daya-

nışmaya çağırdı. Bu yürüyüşü de Hollanda polisi azgınca saldırdı. Liman işçileri ile polis arasında ağır bir sokak çatışması oldu. Polis 6 grevci işçiyi tutukladı. Siyasi polis ise, grev komitesi üyelerini tutuklamak için sudan bahanelere başvurmakta ve onları aramaktadır. Polis ve sendika ağalarının elele vererek, işçilerin grevine saldırılarının yoğunlaşması üzerine işçiler 530 Gulden'lik prime razı olmak zorunda kaldılar. 23 Eylül'de grev sona erdi.

Emperyalizmin içinde bulunduğu krizin yükü, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçilerin omuzlarına yüklenmektedir. Günden güne artan enflasyon hızı, işçilerin içinde bulundukları yaşam şartlarını daha da zorlaştırmaktadır. Emperyalist burjuvazinin rasyonelleşme girişimleri işsizler ordusunun sayısını kabartmaktadır. Onlarca çeşit yeni, daha çok sömürü sistemleri gündemdedir. Ekonomik koşulların zorlaştırılması, bir çok ülke lerdeki işçileri, emekçileri direniş, yürüyüş ve grevlere sürüklemiştir. Hollanda Liman işçilerinin grevinin başlaması da bu temelde olmuştur. Öncelikle ücret artışı istemi ile başlayan grev, gelişmesi sürecinde diğer işçilerin dayanışması ile daha da güçlendi. Ekonomik istemler arttı. Önceleri tabanın zorlaması ile grevi desteklemek zorunda kalan sendika ağaları, mücadelenin gelişimi içinde grevi reddetti. Son tahlilde emperyalizmin bütünleyicileri olduklarını ve işçi sınıfı düşmanlıklarını açıkça gösterdiler. Diğer yandan ise, ekonomik temellerde başlayan ve gelişen grev, devlet gücünün saldırısına uğradı. Böylelikle, Liman işçilerinin grevi, işçiler ile devlet güçleri arasındaki bir çatışmaya da dönerek, belirli ölçüde de olsa siyasi bir içerik kazandı. Ama öz olarak siyasi niteliği olmayan bu grev yenilgiye uğradı.

Ekonomik mücadele hiç bir şekilde reddedilemeyeceği gibi, salt bir mücadele biçimi olarak da ele alınamaz. Salt ekonomik mücadele, siyasal olarak kendiliğinden denciliğe tapınmayı beraberinde getirir. Nitekim ekonomik mücadele çoğu kez kendiliğinden siyasal bir niteliğe bürünür. Aynen Hollanda'da olduğu gibi... Gelişen grev mücadelesine devlet gücüyle saldırıya başlayınca, grevci işçiler devlete karşı mücadele etmek zorunda kaldılar. Tüm devrimciler, sınıf bilinçli işçiler, işçilerin ekonomik mücadelesini desteklemelidir. Ama bu mücadeleyi ekonomizmin çarpınışlarına terkmemelidir. Ekonomik mücadelenin işçilerin düşünceliğine yerleştirdiği siyasal bilinç kıvılcımlarından yararlanarak, işçileri devrimci siyasal bilinç düzeyine yükseltmelidir.

- YAŞASIN HOLLANDA LIMAN İŞÇİLERİNİN GREVİ VE TÜM İŞÇİLERİN DAYANIŞMASI!
- KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI, DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

KISA HABERLER

FRANKFURT

Essen'deki AEG-Kanis işçileri, 1600 işçinin çalıştığı bir bölümün kapatılmasını ve kitlesel çıkışları protesto mücadelerine bir yenisini daha eklediler. Geçen ayın başında 1000'in üzerinde AEG işçileri, işyerlerinin imha edilmemesi istemi ile Frankfurt'ta bir yürüyüş yaptılar. AEG'nin merkez yönetim binası önünde toplanan işçiler, AEG Yönetim Kurulu başkanı Cipa'nın istifasını istediler. 32.000 Essen'linin imzalarını sunarak, "İşçilerin çalışma haklarına sahip olduklarını, hem de aynı hakka AEG'de sahip olduklarını" vurguladılar.

BIELEFELD-BRACKWEDE: Mannesmann tekeli, 450 işçinin çalıştığı Kammerich şantiyesini kapatmaktadır. Ruhr bölgesi devlet yönetiminden sağladıkları 4,5 milyarlık yatırım ile çalışmalarını Dinslaken'a taşımaktadır. Aynı zamanda, rasyonelleşmeyi de planlayan Mannesmann, 450 yerine Dinslaken'da 260 işçi çalışacaktır. Bu durumu protesto etmek isteyen Kammerich/Mannesmann işçileri, öncelikle fazla mesayi ve üç vardiya çalışmasını boykot ettiler. Sonraki gün ise, işçilerin boykotu, kendiliğinden greve dönüştü. IG-Metall bölge yönetimi de bu grevi onaylamak zorunda kaldı. Grev 5 gün sürdü. 5 gün sonra IG-Metall bölge yönetimi grevi kaldırmak istedi. IG-Metall 6 maddelik bir sözleşme sundu. Bu sözleşmeyi işçilerin önemli çoğunluğu red etti. Ve grevi sürdürmeden yana bir tavır takındı. Fakat greve devam edip etmeme üzerine çıkan tartışmada, görüş ayrılıkları belirdi. Ve işçilerin bir bölümü işe başlayarak grevi kırdılar. Böylelikle mücadele başarısızlıkla sonuçlandı.

KÖLN: Ford işletme yöneticileri işçi temsilciliği ile yaptıkları bir toplantıda oy birliği ile kısa devre çalışması kararı alındı. Ekim ayı başından itibaren 12 bin Ford işçisi 25 gün kısa çalışma yönetimine tabi tutulacaktır. Hayat şartlarının pahalılaşması karşısında ek ödenek isteyen Ford işçilerinin önüne kısa devre çalışması sunuldu. Önümüzdeki günlerde, bu çelişkinin tepkileri beklenmektedir.

DANİMARKA: 5 Milyon nüfusun yaşadığı Danimarka'da işsizler sayısı 200.000'e ulaştı. Buna karşın Danimarkalı işsizler, 1 Eylül'de Danimarka'nın Aalborg kentinde "İşsizler yürüyüşünü" başlattı. Bu yürüyüş 15 gün sürecek ve 15 Eylül'de Kopenhag'ta büyük bir mitingle sona erecektir. Danimarkalı işsizler 15 günlük uzun yürüyüşlerinde aşağıdaki talepleri dile getirecektir!
-TAM ÖDEMEYE KARŞIN HAFTADA 35 İŞ SAATİ!
-KADIN VE ERKEKLERE EŞİT HAK-İŞ VE ÖĞRENİM!
-YENİ GELİR POLİTİKASINA HAYIR!
P.KADIR

BÖBLINGEN

Emekçiler, Yurtseverler, Bacılar, Kardeşler,

Bundan birbuçuk sene önce yönetim Kurulu, bugünkü sıkıyönetim ile halkımızın gelişen halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini bastırmak için, halka açlık, yoksulluk, sefillik, terör ve zulmün en aklı almaz şeklini uygulayan faşist CHP'ye bel bağlayan ve özde diğer faşist partilerden hiç bir farkı olmayan CHP'nin kaşarlanmış savunucuları olan kişilerin elinde olan Böblingen ve Çevresi İşçi Derneği uzun zaman bir oyun lokalinden öteye gidememişti. Ancak birbuçuk seneden beri, demokrat arkadaşların çetin mücadelesi sonucu Böblingen İşçi Derneği, bir işçi derneği niteliğini kazanabildi.

Böblingen İşçi Derneği, biz Türkiyeli işçilerin ekonomik, sosyal, kültürel haklarını demokratik yollardan savununca ve anti emperyalist, anti-sosyal emperyalist, anti faşist, anti-sosyal faşist, her türlü gericiğe karşı kararlı mücadele vermeye başlayınca hakim sınıflar ve onların usakları rahatsız olmaya başladılar. Bizi illiğimize kadar sömüren hakim sınıflar ve onların paralı usakları gelişen demokratik mücadelemizi bastırmak ve derneğimizi kapatmak için çeşitli yollara baş vurdular. Bunlardan bir tanesi içinde faaliyet gösterdiğimiz ve Arbeiterwohlfahrt'a (Türk Danış) ait olan dernek lokalini hiç bir gerekçe göstermeden üstümüze kapattılar. Sadece gerekçeleri "siz politika yapıyorsunuz" diyen bu beylerin derneğimize yönelik saldırıları bizi kararlı mücadelemizden yıldırmamıştır. 8 ay dernek yeri olmaksızın yine de mücadelemize yılmadan devam ettik.

Uzun aramalar ve çeşitli engeller sonucu, kirasi pahalı da olsa bir dernek yeri bulduk.

Bacılar, Kardeşler,
Faşist, ırkçı kafatasçı MHP'nin yan örgütlerinin yalnız K.Maraş'ta çoğu kadın

çocuk ve ihtiyar olan 1500'ün üzerinde kişiyi katlederken bunu gerçekleştirmek için (Güneş Ne Zaman Doğacak?) adlı dümece bir filmi oynatarak halkı kışkırtmışlardır. Şimdi de Avrupa'nın çeşitli yerlerinde aynı filmi oynatarak faşist emellerini gerçekleştirmek isteyen MHP'nin Avrupa'daki yan örgütlerinden biri olan Sindelfingende dernekleri bu filmi 1. 9.79 günü oynatmak istediklerini öğrenmemiz üzerine 31.9.79 günü bu filmi protesto etmek için halkımıza bildiri dağıttık. Dağıttığımız bildirinin metni aşağıdadır:

"İşçi Arkadaşlar, Yurtseverler;
Türkiye'de açlığın yoksulluğun pençesinde kıvranan halkımıza adice saldıran, hergün birkaç yurtseveri katleden eli kanlı MHP'li faşistler son dönemlerde faaliyetlerini Sindelfingen ve çevresinde yaygınlaştırmaya başladılar.

Ülkemizde faşist komprador patron ağa devletinin baskı, sömürü, zulmü, hapishaneleri, sıkıyönetimleri yetmiyormuş gibi, MHP, ÜGD gibi sivil cinayet şebekeleri kendilerinden olmayan herkese kudurmuşçasına saldırmaktadırlar. Sadece K.Maraş'ta çoluk çocuk, yaşlı, genç, kadın, erkek demeden 1500 kişiyi katletmiş, binlerce kişiyi yaralamış, yüzlerce evi barkı halkın başına yıklamışlardır.

Yurtseverler, Demokratlar;
Ülkemizde faşist diktatörlüğe karşı halkımızın mücadelesi hergün biraz daha yükselmektedir. Ecevit Hükümetinin tüm sahtekarlıklarına ve sıkıyönetimlerine rağmen Halkımız Demokratik Halk Devrimi mücadelesini sürdürmekte, Patron Ağa Devletinin temellerini kökünden sarsmaktadır.

Halkımızın devrimci mücadelesinden korkan MHP, ÜGD'li faşistler sonlarının yaklaştığını görünce daha da azgınlaşmaya başladılar. Yurtdışında, özellikle B.Almanya'ya kaçıp iltica eden bu caniler 'Avrupa Ülkücü Türk Dernekleri Federasyonu' ça-

ması altında faaliyetlerini sürdürmeye ve Türkiyeli işçiler arasında faşist terör estirmeye başlamışlardır. Berlin'de ATİF üyesi bir derneği ve bir diğer ilerici derneği kurşun yağmuruna tutarak camlarını kırılmışlardır. Yine, Berlin, Hamburg, Nürnberg, Stuttgart, Duisburg vs. yerlerde yurtseverlere saldırarak yaralamışlardır.

Kardeşler, Bacılar;
Sindelfingende 'Milliyetçi Türk Cemiyeti' çatısı altında faaliyet yürüten MHP'li boziciler son dönemlerde Türkiyeli işçileri tehdit etmekte ve korkutmağa çalışmaktadırlar. Onlar, K.Maraş'ta katliama sebep olan 'Güneş Ne Zaman Doğacak' adlı filmi Sindelfingen'de oynatmaya çalışmaktadırlar. Faşistler aynı filmi oynattıkları başka bölgelerde işçilere saldırmış ve yaralamışlardır.

Faşistlerin işçilere karşı giriştikleri bu tehtitlere karşı mücadele edelim. Onları en geniş alanda teşhir edelim. Faşizme, sosyal faşizme karşı birleşelim.

-AVRUPA ÜLKÜCÜ FEDERASYONU VE TÜM FAŞİST YUVALAR KAPATILMALIDIR!

-MHP'LI FAŞİSTLERE İLTİCA HAKKI TANINMALIDIR!

-MHP, ÜGD KAPATILSIN-MİT, KONTRGERİLLA DAĞITILSIN!

-SİKİİYÖNETİME HAYIR!

-KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ!

-YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKININ HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!

-BİRLİK, MÜCADELE, ZAFER YAŞASIN ATİF, ATÖF!
-YAŞASIN BÖBLINGEN VE ÇEVRESİ TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ!

Böblingen ve Çevresi
Türkiyeli İşçiler Derneği

HOZAT

Hozat Cezaevinde tutuklu bulunan "PARTİZAN" Dergisi taraftarlarının Dest köylülerinin toprak mücadelesini desteklediklerini dile getirdikleri mektuplarını aşağıda yayınlıyoruz.

" DEŞT KÖYLÜLERİNİN TOPRAK MÜCADELESİNİ
COŞKUYLA DESTEKLİYORUZ ... "

" Bizler halkımızın halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesinin bir parçası olan köylülerin toprak mücadelesinde tutuklanıp Hozat Kapalı Cezaevinde bulunmakta olan Partizan taraftarları devrimcileriz.

Emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin içine düştüğü derin ekonomik krizin bir yansıması olarak bizim gibi yarı sömürge, yarı feodal ülkelerde komprador burjuvazi ve toprak ağaları bu ekonomik krizi halkımıza ağır vergiler ve zamlarla halkımızın gelişen mücadelesini engellemeye çalışmaktadırlar. Ancak, dünyada gelişmekte olan ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerinin bir yansıması olarak Türkiye halkının bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesi gün geçtikçe çığ gibi büyümektedir. Türkiye halkının demokrasi mücadelesinin bir parçası olan Dest Köylülerinin toprak mücadelesinde suçsuz olarak tutuklayıp bizleri 4 aydan beri ifadesiz içerde tutmaktadırlar.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları biz devrimcileri zindanlara atıp ve işkence yaparak halkın gelişen mücadelesini durduracaklarını sanmaktadırlar. Ama yanılmaktadırlar. Bizler, ne idam sehpalarında, ne işkencehanelerde ne de zindanlarda kararlı mücadelemizden yılmadık. Onlar zulüm ve işkence ile bizim mücadelemizi durduramayacaklardır. Gün geçtikçe komprador patron ağa devletine karşı sınıf kimimiz ve devrime olan bağımlılığımız daha da artmaktadır.

Ülkemizde hükümette olan ve sözüm ona kendisine halkçı diyen komprador burjuvazi ve toprak ağalarının partisi CHP halkımız üzerinde baskı zulüm ve terörünü gün geçtikçe daha da katmerleştirmektedir. CHP hükümeti içine düştüğü ekonomik krizden ve gelişen halkın mücadelesi karşısında sıkıyönetime baş vurarak halkımıza kan kusturmaktadır. Ama yine bu şartlar altında halkımız mücadelesine daha da kararlı bir şekilde devam etmektedir.

CHP hükümetinin başkanı olan Ecevit ise, sıkıyönetim hakkında şunları söylüyor: "Sıkıyönetim halkımıza hayırlı ve uğurlu olsun. "Gittigi her yerde sıkıyönetimi halkımıza empoze etmek için, tüm çabalarını sarfediyordu. Yine CHP'li olan İçişleri bakanı, halkımızdan;

"Tüm köy ve mahalle muhtarları, tüm yabancısı ve şüpheli kişileri hemen devlete teslim etmelidirler."

teslim etmelerini bekliyordu. " Tüm bu baskı ve sömürsünü, kanlı yollardan devam ettiren faşist CHP hükümetini; ülkemizde çeşitli revizyonist ve oportunist akımlar, halka umut olarak göstermektedir. Ve hatta Marksistler CHP'ye faşist dediklerinde; azgınca M-F'lere saldırmaktadırlar.

Atip'in ve onun yayın organı olan MÜCADELE gazetesinin emperyalizme, sosyal emperyalizme ve komprador patron-ağa devletine karşı verdiği mücadelede yanında olduğumuzu bildiririz.

- YAŞASIN DEŞT KÖYLÜLERİNİN TOPRAK
MÜCADELESİ !

HOZAT Cezaevinde tutuklu
bulunan PARTİZAN taraftarları.

PRESİZ İŞÇİLERİNE

Kardeşler,

Bugün hakim sınıflar ekonomik ve siyasi bürhan içindedirler. Emperyalistlere olan bağımlılıkları artmakta, arttıkça halkın üzerindeki baskı ve sömürü de artmaktadır. Halkımızın mücadelesi karşısında temelleri çatırdayan komprador patron-ağa devleti düzenlerini sürdürebilmek için sıkıyönetime (açık faşizme) başvurmuşlardır. Halkımızın ekonomik ve demokratik mücadelesi sonucu elde edilen haklarda, açık faşizm tarafından gaspedilmektedir. Sıkıyönetimle birlikte açlık, sefalet, yoksulluk ve zam, zulüm de son haddine varmıştır. Faşizm en ufak bir hakkı dahi emekçilere çok görmektedir. Bunun bir parçasını biz Presiz işçileri kendi çalıştığımız fabrikada görmekteyiz.

Bundan kısa bir süre önce fabrikamızda toplu sözleşme yapıldı. Bu sözleşmede az da olsa belirli haklar aldık. Fakat bugün bu hakların bir kısmı patronun ve sendika ağalarının anlaşması sonucu elimizden alınmak istenmektedir. Paralel olarak verilmektedir. Sendika ağalarının patronlarla anlaşmaları temsilci arkadaşlarımızı da zor durumda bırakmaktadır. Ne yapacaklarını bilmemektedirler. Temsilci arkadaşlarımız sorunlarımız üzerinde konuşmak için patronlarla karşı karşıya gelemediktedirler. Çünkü bunları patron kabul etmiyor, hatta konuşmaya bile tenezül etmiyor. Çünkü patronların ve adamlarının güvendikleri ve destek aldıkları, yandaşları olan sendika ağaları vardır. Fakat elde ettiğimiz ekonomik-demokratik haklarımızı ne patronlar ve ne de usakları durumunda olan sendika ağaları alabilir. Çünkü hak verilmez alınır. Bunun için kazanılan hakların kaybedilmesi bir yana, daha bir çok ekonomik ve demokratik hakların kazanılması için mücadele etmek zorundayız. İnsanca yaşamak için savaşmak zorundayız.

Kardeşler,

Bundan uzun bir süre önce fabrikamızda 28 işçi atılmıştı. Bunlardan on beşini (15) bizzat Adem Karabaş attırmıştı. İşçilerle bir konuşmasında: "Bizim hesabımızda 15 kişi vardı, diğerleri ne oluyor" diyerek bizzat kendisinin attırdığını itiraf etmiştir. İşte bu gerçek, sendika ağalarının patronlarla el ele olduğunu göstermektedir. Şimdi de işçi düşmanı Adem Karabaş şöyle diyor: "Ben attıklarımla yanlış tesbit etmişim, militanlar içerdedir" diyerek, patronlarla anlaşarak daha bir çok işçiyi atacağını ve bunun planlarını yapmaktadığını belirtmektedir. Onun militanlar dediği, işçilerin haklarını savunan, haksızlığa karşı direnen işçilerdir. Bu tertiplere karşı uyanık olalım. İçimizdeki ajanları ve ispiyoncuları açığa çıkaralım ve gereken dersi verelim.

Kardeşler; son günlerde fabrikadaki baslar daha da artmaktadır. İşçilere hayat hakkı tanınmamaktadır. Bir çok işçi kardeşimiz hastalanıyor, yatağa düşüyor. Bunlara kimse ilgi duymuyor. Hatta ameliyat olması gereken bir çok işçi arkadaşımıza istar yarasan, ister yaramasın, bir iki ilaç verilerek geçiştirilmek isteniyor. Böylece işçi kardeşlerimiz ölüme terk ediliyor. İşçilerin sağlık sorunları ile ilgilenilmesi için fabrikada bir sağlık ekibi kurulmalıdır. Bu ekibinde görevini yapmadığı bizzat işçiler tarafından denetlenmelidir.

İşçi arkadaşlar; bir çok hakkımız alınmak istendiği gibi, faşist baskılarda her geçen gün artmaktadır. Faşist Ergin tamberk ve bunun usakları durumunda olan Saffet, Sedat, sefler ve postabaşları, işçilere çeşitli yollarla baskı uygulamakta, işçileri yıldırma çalışmaktadırlar. Bunlar fabrikaya özellikle faşistleri almaya çalışmaktadırlar. Doğulu işçileri almamaktadırlar. Doğu-Batı ayrımı yaparak işçileri birbirine düşürmeye çalışmaktadırlar. İşçiler arasında doğu-batı ayrımı yapmak faşistlerin eskiden beri var olan politikasıdır. Çünkü özellikle doğulu işçilerimiz, köylülerimiz ve tüm yoksul halkımız katmerli baskıya uğradıkları için, haksızlığa boyun eğmez, mücadele ederler. Bunların yanı sıra çeşitli nedenlerle istihate çıkan işçi arkadaşlarımızın, fabrikada işi olduğu zaman içeri alınmamaktadır. Alınsa bile bekçi nezaretinde alınmaktadır. Diğer tarafta ise, ne oldukları bilinmeyen bir çok kişi rahatlıkla fabrikaya girip çıkmaktadırlar.

İşçi arkadaşlar! Haksızlığa boyun eğmeyelim, mücadele edelim. Hak verilmez, alınır. Üreten biziz, yönetende biz olmalıyız. Tek tek mücadele başarıya ulaşamaz; örgütlenelim, çelikten birliğimizi oluşturalım, hep beraber mücadeleye atılalım. Bu mücadele onun bunun değil, senin benim, tüm işçi arkadaşların ve tüm yoksul halkımızın haklı mücadelesidir.

Yeni Demokratik İşçi Birliği
(Y.D.İ.B.)

İSTANBUL

OTOSANLI ARKADAŞ!

Daha evvelki bildiride de belirttiğimiz gibi, yıllardan beri OTOSAN işçilerine karşı faşist korsan, sarı sendikalar ve devrimcilik maskesine bürünmüş çeşitli sahte devrimci sendikalar, bir çok oyunlar tezgahlamışlardır. Bunlardan sahte devrimci Maden-İş'in yüzünü 1973'de gördük. Elka, Presiz, Demirdöküm ve en son olarak MESS grevinde işçiye oynadığı oyunlar örnek verilebilir. OTOSAN işçisi bir deneme tahtası değildir. Bugün yine Maden-İş ve faşist sarı sendikalar aynı oyunu oynamaya çalışmaktadırlar. Biz, OTOSAN işçileri bu oyunlara gelmemeliyiz, Yeni Demokratik İşçi Birliği altında tek vücut ve tek yumruk olalım. Kendi öz sınıf sendikamızı kendimiz seçmeliyiz. Arkadaşlar! Önemli bir meselemiz de, iki işçi arkadaşımızı kayıp etme üzüntümüzdür. Fakat patronlar ise kendi kârlarına kâr katmaktan başka birşey düşünmemektedirler. Mehmet Kaş arkadaşımız işbaşındayken 6 metre yükseklikteki duvardan çalışma anında düşerek ölmüştür. İşçilerin çalışma şartlarının iyi olmayışı, çeşitli tedbirlerin alınmaması, daha çok arkadaşımızın sakat kalmasına ve ölmesine neden olacaktır. Hal böyleyken patronlar ve usakları, ölen arkadaşımızın dik-katsizlik yüzünden ve uyuduğundan dolayı düşüp öldüğü söylentilerini yaydılar. İşçilerin değil işbaşında uyumaları, bir sigara içecek kadar zaman dahi vermiyorlar. Cenaze geldiğinde ise görünüşte ağlar görünüp, tekrar üzüntülü halimizle bizden iş istediler ve çalıştırdılar. Bu onların, insana ne kadar değer verdiklerini gösterir. Ama, Kemal Yılmaz ve şürekası, unutmayın, eğer OTOSAN'da gerçek işçi sınıfı sendikası yetkiyi alırsa, bütün iş kazalarının ve işten atmaların tek tek hesabını vereceksiniz. Cevher-İş sendikasında bu durumlara seyirci kalmakta ve işverenin her dediğini tasdik etmektedir. Bunların yaptıklarının tek adı vardır: O da, namussuzluk ve vicdansızlıktır.

Arkadaşlar; daha evvel işveren ve sendikaya köpeklik yapan ve bizleri sarı Cevher-İş'e zorla tekrar kayıt ettirmeye çalışan Ramazan'ı ve bugün ise İsmail Çay'ı cezalandırdık. Bunlar gibi beş kuruşa namusunu satan, işveren köpeklerinin ve faşistlerin cezasını vereceğiz. Bildirilerin dağıtılmasına engel olan fabrika içindeki faşistlerin ve faşist şöförlerinin de er geç cezasını vereceğimizi bildiririz.

İşçi kardeşler! Fabrika müdürü, işçi düşmana Kenan Yılmaz; faşist bir sendika olan Türk-Metal-İş'in desteklenmesi için usta-başı ve sefleri uyarmıştır ve desteklemeye zorlamıştır. Bu tür oyunlara karşı göğüs germeliyiz ve bunlardan hesap sormalıyız. Bu kadar çok düşmana karşı mücadele etmenin tek yolu, kendi aramızda birlik sağlamaktır. Birleşelim, örgütlenelim ve sarı Cevher-İş'i kovalım; sahte devrimci Maden-İş'in yayılma hayallerini yıkalım.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
DEVİRİNCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
FAŞİST, SARI ve SAHTE-DEVİRİNCİ BARİKATLARI AŞALIM!
İŞ KAZALARINA ve İŞTEN ATILMALARA KARŞI BİRLEŞELİM, DİRENELİM!
OTOSAN İŞÇİSİ KENDİ ÖZ SENDİKASINI SEÇMESİNİ BİLECEKTİR!

OTOSAN
Yeni Demokratik İşçi Birliği
(O.Y.D.İ.B.)

MÜCADELE
DEUTSCHE BANK BERLİN
ZWEIGSTELLE 94
BANKLEITZAHL 10070000
KONTO NR: 675 9930

IMPRESSUM: V.i.S.d.P. E.YURDAKAN
1. Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLİN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9930
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1. Berlin 36
Postfach 360171

İSTANBUL

İstanbul-Sarıyer mevkiinde bulunan ve "URCAN" isimli bir patronun mülkiyetinde olan 'canlı balık lokantası' ve 'Urcan' isimli iş yerlerinde, Patron işçilerin sendikalaşma hareketi karşısında paniğe kapılarak işçileri işten çıkardığını kanunsuz ve keyfi olarak, ilan etti.

URCAN işçileri patronun bu kanunsuz ve keyfi hareketi karşısında direnişe geçtiler. İşçilerin direnişe geçmelerinden sonra, hemen iş yerine gelen Bölge Çalışma Temsilciliği URCAN İŞ YERİNDE KANUNSUZ LOKAVT olduğuna karar vermiştir.

Urcan, işçilerinin toplam sayısı yüzünü bulmaktadır. Urcan işçileri direnişe geçerek geçmez kendilerini sınıf mücadelesini içinde buldular. Şimdi her Urcan işçilerinin ağzında şu cümle dolaşıyor: "Biz Birlik ve Beraberlik içinde olursak, patrona ki tüm haklarımızı söke söke alırız! Urcan işçileri kendilerinin seçmiş olduğu direniş komitesinin insiyatifi altında disiplinli bir şekilde nöbetlerini tutmakta ve kendi sınıfının marşlarını söylemektedirler. Çeşitli devrimcilerin Urcan işçilerine verdikleri çeşitli derslerden sonra, Urcan işçileri artık şunun bilincine varma sürecini yaşamaktadır: "Bizlerin verdiği mücadele esas olarak Türkiye işçi sınıfının ve dolaylı olarak Dünya işçi sınıfının burjuvaziye karşı verdiği mücadelenin bir parçasıdır. Bizim kurtuluşumuz seçimlerle değil, bizim kurtuluşumuz ancak ve ancak devrimci bir partinin insiyatifi altında, işçi sınıfının önderliğinde ve işçi köylü temel ittifakı temelinde olacak bir devrimle olacaktır. Hiç kimse bize, ekmeğimizi ve can güvenliğimizi barışçıl yollarla vermez, biz ancak bu ve buna benzer haklarımızı ancak birlik ve amansız her türlü mücadele yollarıyla kazanacağız."

Urcan işçileri ile yaptığımız konuşmada Urcan işçileri şunları söylediler: "Bizler uzun zamandan beri burda sendikalaşma mücadelesi veriyorduk, fakat arkadaşların bir birlerine karşı güveni yoktu; çünkü, diyorlardı ki şimdi biz bu arkadaşla konuyu açtığımız zaman, acaba bu arkadaş gider patrona söylermi? İşte bu korku içimizde olduğu için herkese bu konuyu açmadık; ancak çok güvendiğimiz arkadaşlara açtık. Onlarla konuştuk; örgütlendik, sonra sendikaya üye olduk. Sendika yetki almak için iş yerine bildirge gönderdi, fakat hemen bundan haberdar olan patron yeğenini göndererek, bizleri işten çıkardığını söyledi. Bizler de hep beraber patronun keyfi ve kanunsuz kararına karşı direnişe geçtik. Hemen sonra Bölge

Çalışma temsilciliği geldi, inceleme yaptı ve bu iş yerinde kanunsuz lokavt olduğuna karar verdi. İşte biz de şimdi burada ekmeğimizi için bekliyoruz."

Urcan işçilerine morallerinin nasıl olduğunu sorunca bize şöyle dediler: "Moralimizin belkide en yüksek olduğu bir zamanda; çünkü, patron gelip otururdu, bizler karşısında ne yapacağımızı bilmedik, patronun adamı olan şef-garsonlar buradaki küçük yaştaki arkadaşlara keyfi olarak küfür ederlerdi ve kendi özel işlerinde çalıştırıyorlardı. Sabahtan gelip tam gece yarısı evimize gidiyorduk. Ne çocuklarımızın eğitimiyle, ne de başka işlerimizle meşgul olamıyorduk. Bizler % 10 alıyorduk, fakat patron bunları kesiyor, bizim elimize yalnızca % 6 geçiyordu. İşte bunların hepsi bizim moralimizi bozuyordu. Fakat şimdi bizler bu sömürü ve keyfi hareketlere karşı direniş içindeyiz, onun için moralimiz çok yüksektir."

Urcan işçileri bunların yanında patronun viski ve sigara kaçakçılığı yaptığını, amerikalı olan dostlarına ve köpeğine büyük harcamalar yaptığını, fakat kendilerini hiç düşünmediğini anlattılar.

Urcan işçilerinin direnişe geçmesiyle birlikte, bir viraneye dönen iş yerine bakan kişiler, şunları söylüyorlar: "demek ki işçiler çalışmaya hiç bir şeyin değeri olmaz; fakat işçiler çalışırken patron olmazsa herşey yine değerlenir. Demek ki patronlar olmadan üretim olabilir, ama işçiler olmadan üretim olmaz". Urcan işçilerinin direnişi gün geçtikçe yeni boyutlar kazanmaktadır. İşçiler mücadele içinde patronların gerçek yüzünü daha iyi görmekte, bunun yanında kendilerine kendi sınıf bilincini veren kitapları okumaktadırlar. İşçiler bu süre içinde, seçim döneminde oy verdikleri parti olan CHP'nin gerçek yüzünü daha da iyi gördüler. Karton Otelinde lüks bir partide, işçi dostları tarafından çıkarılıp direniş yerine getirilen bazı CHP parlamenterleri, işçilerin sordukları sorular karşısında eğilip bükülmüş ve terlemişlerdir ve işçilere utanmadan "biz sizin direnişinizi gazetedeki okuduk, geldik" demişlerdir; fakat işçi dostları, işçilere bunları partiden çıkarıp getirdiklerini söyleyince, işçiler CHP'nin gerçek yüzünü bir daha iyi bir şekilde gördüler.

Urcan işçilerinin direnişi diğer iş yerlerinde direniş ve grev içinde bulunan işçilerle Birlik ve Dayanışma içindedir. Birbirlerinin mücadelelerini bir birlerine anlatmakta ve düşmanlarının yalnızca bu iş yerindeki patronlar değil, aksine bu düzen olduğunu ve bu patronlarında bu düzenin savunucularından olduğunu anlatmaktadırlar.

H.CANAN

KÖLN

İŞÇİ ARKADAŞLAR, GENÇ KARDEŞLER, BACILAR !

1976 yılında kurulmuş olan derneğimiz, kuruluşundan bir müddet sonra çeşitli fraksiyonlar tarafından yıpratıldı. Derneğimiz aleyhinde gerçeklerle uzaktan yakından ilgisi olmayan dedikodu ve iftiralar yapıldı. Derneğimizin Köln'deki Türkiye işçilerin ekonomik ve demokratik hakları için mücadelesi baltalandı. Üyelerimize ve sempatisanlarımıza faşistler ve sosyal faşistler tarafından çeşitli saldırılar yapıldı.

Köln'deki Türkiye işçilerin tek kitle teşkilatı olan derneğimiz, faşist ve sosyal faşistlerin Türkiye işçiler üzerindeki hakimiyetini er geç yıkacak, "Proleter Devrimci"lik adına işçilerin çelikten birliğini bozanları teşhir edecektir. Biz kuruluşumuzdan bu yana daima, anti-faşist anti-emperyalist (anti-sosyal faşist, anti sosyal emperyalist) ilerici ve demokratları sömürü ve baskıya karşı BİRLİKTE KUVVET DOĞAR şiarı altında birleştirmek için mücadele ettik, ediyoruz ve edeceğiz. Şimdi daha bilinçli, daha güçlü ve daha kararlı bir şekilde hem Köln'deki Türkiye işçilerin ekonomik ve demokratik taleplerini savunacağız hemde Türkiye'de halkımızın Komprador Patron Ağa Devletine karşı verdiği halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleyeceğiz. Çünkü, bizim kurtuluşumuz ülkemizde verilecek olan DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İLE mümkün olacaktır.

Bizi bu bozuk düzenin savunucuları kurtarmaz. "Refah, can güvenliği, fikir özgürlüğü, bolluk vs. getireceğiz" diyenleri; vatan, millet, sakarya diyenleri yıllardır dinliyoruz. Bunların hepsi Komprador patron ve toprak ağalarının temsilcileridirler. Bizim bunlara umut bağlamamız, göle maya atmaya benzer. Bunun için diyoruz ki:

TÜRKİYELİ İŞÇİLER, EMEKÇİ GENÇLER, BACILAR !

KÖLN İŞÇİ DERNEĞİ ÇATISI ALTINDA BİRLEŞELİM !

SÖMÜRÜ VE BASKIYA KARŞI MÜCADELE EDELİM !

YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ !

YAŞASIN KÖLN İŞÇİ DERNEĞİ !

YAŞASIN A T İ F !

KARA DÜZEN

Bir dağa tırmanıyorum,
Bir dağa tırmanıyorum aşılması güç
Amansız tutkudur bu benim tutkum
Bir karasevdalının yavuklusuna,
yazdığı değil anlatmak istediğim
Sevdası yüreğimden gümür, gümür,

HALKIMIN

Anadolu bözkırında doğan,
Binlerce yıldızdır uyanıklığım,
Bir dağa tırmanıyorum
Yıldızlarım aydınlatıyor karanlık
yollarımı

Önümde yiğit gençliğim
Arkamda kara düzeni yaran
Bir bıçakla geliyor halkım
Geliyor seni parçalamak için

KARA DÜZEN

YÜRÜDÜ İŞÇİ SINIFI

Yiğitçe ayağa kalktı yürüdü
Ok gibi fırladı işçi sınıfı
Koyun oldu boz kırları bürüdü
Bel gibi yürüdü işçi sınıfı

Bir safak vaktiydi düştüler yola
İSYAN! dedi korku saldı her yana
Davulla, zurnayla, uyuyanlara
Kalk dedi yürüdü işçi sınıfı

Üstümüzde faşist ordu tankları
Susmak yok! alana dek hakları
Yeti gayri kalksın sınıf farkları
Yık dedi yürüdü işçi sınıfı

Memo al yerini savaş cepheye
Gözle Namluyu, kurşunu sık hedefe
Patron-Ağa düzeninin üstüne
Çığ gibi yürüdü işçi sınıfı

K.DENİZ

B.KADİR

Bloksuzlar../baş tarafı 12.say,

emperyalizmin propaganda arenasına dönüştürdüler.Tito'nun yaverliğini yapan Tansanya devlet başkanı Nyerere;Nato ve Varşova paktlarına karşı,tarafsız ve gerçekten bloksuzluk anlayışı ile biraraya gelinmesi ve bağımsız bir siyasetin geliştirilmesini önerdi.Buna karşın;daha o günlerde henüz Afganistan devlet başkanı olan Taraki,"iki büyük bloğun karşısında tarafsız bir bloksuzluk anlayışının geliştirilemeyeceğini"söyleyerek şöyle devam etti."Bloksuzluk;emperyalizme,sömürgecilğe,yeni-sömürgecilğe ve gericiğe karşı mücadele eden farklı politik gruplardan oluşmaktadır.iki büyük politik blok,birbirinden farklı roller oynamaktadır.Sovyetler Birliği ile ilişkimiz bu farkın sonucudur".

Görünen odur ki,üzerinde durulması gereken "bloksuzluk"anlayışı vardır. Birincisi,Rus sosyal-emperyalizminin usaklarının açıkça belirlendiği üzere, "Bloksuzluk",iki blokta birinin yanında saf tutmaktır. Bugün Rus sosyal-emperyalizminin maşası durumunda olan Küba;siyasi,ekonomik,askeri ve kültürel olarak Rus sosyal-emperyalizmine bağımlıdır.Küba,Sovyetler Birliği'nin Afrika kıtası jandarmalığını yapan bir askeri ün durumundadır.İşte bloksuzluk madalyonun bir yüzü.İkincisi ise her iki bloğa karşı "tarafsız" kalarak,bağımsız bir siyaset safsatası altında "gerçek bloksuzluk" anlayışıdır.

Tito'cu revizyonistlerin Yugoslavya'sı ise, hem Nato hem de Varşova örgütleriyle sıkı ilişkiler içindedir,Yugoslavya her iki Pakt'a da binbir ilimikle bağlıdır.

Bunların dışında,"bloksuz"ların arasındalar,Amerikan emperyalizminin en sadık uşakları,faşist cellatlar da bulunmaktadır. Arjantin'in Videla'sı,Brezilya'nın Giesel'i,Zaire'nin Mobutu'su vb. bulunmaktadır. Kaşarlanmış modern revizyonist Tito tarafından "bloksuz dünya teorisi",dünya halklarına Marksist-Leniniist teorinin alternatif olarak gösterildi.Bu teorinin

amacı "bağımsız" ve "tarafsız" bir siyasi devletler topluluğu yaratmaktır.El-bette buna temel olarak da bağımsız bir siyaset öne sürülüyordu.Hem her iki blokta hem de proleterya ve burjuva dünya görüşlerinden bağımsız bir siyaset.Bir taşla iki kuş avlamak isteyen Tito revizyonisti,hem her iki blok ülkelerini darıltmamak hem de proleterya ile burjuva sınıf uzlaşmacılığını yaygınlaştırmak istiyordu.İster Nato isterse Varşova Paktı çemberinde örgütlenmiş olmak veya bir başka topluluk oluşturmak,nitel farklılığı beraberinde getirmez.Nitel farkı belirleyen,bu örgütlere önderlik eden ideolojik ve siyasi temeldir.Bu anlamda, nitel farklılığa sahip,ancak iki kampın (kapitalist toplumda) olacağı açıktır.Emperyalizm,sosyal emperyalizm ve her türlü gericiğin oluştuğu karşı devrimci cephe ve başını uluslararası proleteryanın çektiği ezilen dünya halklarının devrim cephesi.Gerek Nato gerekse Varşova Paktı karşı devrimci cephenin unsurlarıdır.Karşı devrimci cephenin unsurları arasındaki bağımsızlık, eşittir yine karşı devrimdir.Ne Nato'ya ne de Varşova Paktına bağımsızlık öyküsü, bağımsızlık teorisyenlerini,bu örgütlerden teorik olarak bir karşı bile öteye götürmemektedir.Pratik ise zaten gün gibi ortadadır.

Proleterya ve burjuva dünya görüşlerinden bağımsız bir siyaset söz konusu olamaz.Proleterya ve burjuva ideolojilerinin dışında bir başka seçenek yoktur. İnsanlık bir üçüncü ideoloji yaratmamıştır.Proleterya ideolojisine en küçük iteatsızlık,bağımsızlık,burjuva ideolojisine bağımlılıktır.O halde anlaşılansudur : "Bloksuz dünya teorisi" ve"bağımsız siyaset",dünya halklarını aldatmak için ortaya çıkarılmış bir düzmedir.Emperyalist uşaklarının,emperyalistler ile elele oynadığı bir oyununda başka bir şey değildir.

STUTTGART

BATI ALMAN POLİSİNİN BASKILARINA SON!

İşçi Arkadaşlar, Demokratlar,
Yurtseverler, Bacılar!

Kurulduğundan bu güne dek, B. Almanya ve B. Berlin'de çalışan Türkiyeli işçilerin uğradığı her türlü haksızlığın, her türlü sömürü ve baskının karşısına ağılmaz çelik bir duvar gibi çıkan, izlediği doğru siyaseti çizgisinde günden güne gelişip güçlenen, işçilerin tek demokratik kuruluşu ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu)'dur.

Federasyonumuzun oldukça kısa sayılabilecek bir zaman içinde güçlenmesine sevinen işçi ve emekçi kardeşlerimiz olduğu gibi, birlik ve mücadelelerimiz olduğu gibi, çalışan düşmanlarımız da vardır. Bunların başında B. Alman tekelci patronları ve onların devlet aygıtı gelmektedir. B. Alman emperyalistleri, işçilerin demokratik ve ekonomik, giderek siyasi mücadele ve örgütlenmelerine adım adım saldırmakta, polis devleti olma yolunda ilerlemektedir. İlerde kapitalizmin yapısı gereği kaçınılmaz olarak gelecek olan iktisadi krizin büyük boyutlara ulaştığı dönemde gündeme getirecekleri faşizme kolaylıkla geçebilmelerinin temellerini bugünden planlı, sistemli ve sinsice hazırlamaktadırlar.

B. Alman emperyalistlerinin geçen seneler içerisinde çıkartmış olduğu polis selahiyetlerini genişleten kanun maddeleri polise adeta "Sinek avlar gibi" adam öldürme yetkisi vermektedir. İşte bundan dolayıdır ki, üç yıl önce Kornwestheim'da sokak ortasında Türkiyeli işçi Vahit Ünler'i kurşunlayıp katleden polis, ceza yerine terfi alıp komiser olmuştur. Yine geçtiğimiz seneler Münich'de Sedat Kırmızı adındaki genci silahıyla acımasızca öldüren polis ise elini kolunu sallayıp dolaşabilmektedir.

Arkadaşlar, Kardeşler,
"Mesken Dokunulmazlığı" konusunda allı ballı laflar eden patronlar ve onların her türlü yayın organları ile yetkili kişileri aşağıda kısaca anlatacağımız hadiseye bakalım ne diyecekler?

7 Ağustos Salı günü saat 17.40 sıralarında, Stuttgart polis merkezine adını açıklamayan bir kişi (!) telefon edip, derneğin alt katında olan Super-Market'e hırsızlık olduğunu ihbar etmiş, 5 numaralı kaskola bağlı iki motorlu polis ekibi sözde hadise olduğu söylenen yere gelerek dükkân sorumlusundan durumu sormuşlar. Sorumlu ise "Ne hırsızlığın olduğunu

ne de telefon ettiklerini" söylemesi üzerine, geri dönmeleri gereken polisler, derneğimize gelerek "Derneğinizde hırsızlık mı oldu?" diye sormuşlardır. Dernek üyesi bir arkadaşımız onlara gerekli cevabı verdikten sonra çekilip gitmişlerdir. Aradan kısa bir süre geçince 4 polis tekrar tekrar içeri girip, derneği arayacaklarını, aynı zamanda içeride o anda bulunan 10 kadar kişinin hüviyetlerini kontrol edeceklerini söylemişlerdir. Bunun üzerine arkadaşlarımız "Eğer elinizde savcılıktan arama belgeniz varsa buyurun arayın" cevabını vermişlerdir. Elinde belge bulunmayan polis arama ve hüviyet kontrolüne kalkınca arkadaşlar itiraz etmişler, yaptıkları işin kanunsuz olduğunu, suç olduğunu kendilerine hatırlatmışlardır. Zaten derneğe gelmelerindeki amaç arama ve işçileri sindirme olan polisler cop kullanarak iki arkadaş sille tokat karakola götürmüşlerdir. Diğerlerinin ise zorla hüviyetlerini kontrol etmişlerdir.

Bu saldırı açıkça göstermektedir ki, burjuvazi kendi çıkardığı, allayıp pullayıp piyasaya sürdüğü kanunları işlerine geldiğinde rahatça çiğneyebilmektedir. Bu ve bunun gibi saldırılar karşısında elimizi kolumuzu bağlayıp sesimizi kesmemiz mi gerekir? Hayır. Bilakis her saldırdı, her haksızlık karşısında zincir gibi birbirimize kenetlenip mücadeleye atılmamız seçeceğimiz en doğru yoldur. Ve mücadele tek tek değil de örgütlü olarak yapılırsa ancak sonuçta ulaşabilir. B. Alman emperyalistlerinin uşağı olan bu günkü hükümetin ve patron ağa devletinin buradaki uzantısı soygun ticaret-hanesi gibi faaliyet gösteren Türk Konsoloslüğünden medet ummak tabiri caizse "Aydan armut beklemeye" benzer. Kısaca söylemek gerekirse, bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır!

-POLİS BASKISINA SON!
-KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ!
-KAHROLSUN EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRDE GERİCİLİK!
-KAHROLSUN YABANCI KANUNU!
-FAŞİZME ÖLÜM BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
-YAŞASIN ATİF!
-YAŞASIN STUTTGART İŞÇİ DERNEĞİ!

BERGEDORF

BERGEDORF VE ÇEVRESİNDE BULUNAN TURİST
İŞÇİLERİN DURUMLARI:

Bergedorf ve çevresinde veya içinde, Türkiyelilerin büyük çoğunluğu turist işçiler oluşturmaktadır. Bunlar genellikle çiçek bahçelerinde çalışmaktadırlar. Turist işçiler çoğunlukla çalıştığı yerlerde kalmaktadırlar. Kaldıkları evler normal evler değildir. Yazlık seyyar barakalardır. Çoğu bunu da bulamamaktadır. Bu yüzden çiçek depoladıkları yerlerde kalmaktadırlar. Bilindiği gibi bu barakaların tuvaletleri, banyoları, suları yoktur. Ama ne yazık ki kaldıkları bu yerlere yüksek kiralar ödemektedirler. Ortalama söylenecek olursa 100-150 DM vermek zorundadır. Bu barakalara girip çıkmaya da korkuyorlar, ve yumurtanın üstüne basar gibi sessiz girip çıkıyorlar. Korkudan bir misafir getiremiyorlar. En ufak münakaşada "ev"den kovuluyorlar. İş bulup, ev bulamayanlar da çoktur turist işçiler arasında. Evi olmayanlar, yıkım kararı verilmiş Heim'larda veya pansiyonlarda kalmaktadırlar. Yıkım kararı verilmiş Heim'ların elektrigi, suyu yoktur. Mumla yatıp kalkıyorlar. Böyle olduğu için, akşam kararınca girip, sabah işmadan Heim'ları terk ediyorlar. Turist işçilerin kaldıkları yerler kısaca böyle. Şimdi de onların hangi şartlarda ve kaçta çalıştıklarına bakalım.

Turistler haftanın 6,5 gününü çalışıyorlar. Sabah saat beş ile altı arası işe başlamlar. Akşamları en erken saat 18'de işi bırakıyorlar. Bu zaman içinde 1 saat öğlen paydosuna ayrılıyor, onun da parası ödenmiyor.

Turist işçilerin saat ücretleri şöyle: En düşüğü 3,5 en yükseği ve ender rastlanı 7 DM.- alıyor. Çoğunluğu ise 5 DM.-'ye çalışıyor.

Arkadaşlar, görüldüğü gibi turist işçilerin yaşantıları oldukça kötü. Onlar iş güçlerini oldukça düşük ücretle satmak zorunda kalmaktadırlar. Patronlar, turist işçileri istedikleri işlerde, istedikleri en düşük ücretle çalıştırıyorlar. Turist işçilere ayrıca yaşayabilmek için bir miktar para veriyorlar. O da yaşamını sürdürsün hergün işine gidip gelebilsin, çocuk yapıp geleceğin işçisini yetiştirensin diye. Patronlar bu verdikleri ölmeyecek fakat sürdürecektir dedede az olan parayı da çok görmektedirler. Turistlerin çokluğundan istifade ederek, onları daha da ucuza satın alabilmek için işçilerin arasına rekabet sokmaktadırlar.

Bilinçsiz olan bazı turist işçiler patronun bu oyununa gelmektedirler ve hatta birbirini bile yakalatmaktadırlar. Şöyle ki: Turist işçinin biri gidip patrona iş olup olmadığını soruyor, patron da ka-

ça çalışırsın diye sorunca, turist işçi patronun kendisine bağlı olduğunu ne verirse kabul ettiğini söylüyor. Tabii ki patron akla gelebilecek en düşük miktarı söylüyor. Diğer taraftan gidip diğer işçilerine yeni aldığı x adındaki işçisinin şu fiyata çalıştığını, onun da o fiyata çalışırsa kendisine iş verebileceğini yoksa derhal işi terk etmesini söylüyor. Baş kaldıran işçilerin üstelik 1 veya iki haftalığı da patron tarafından hiç ödenmiyor. Tabii buna karşılık işçiler hiç bir hak iddia edemiyorlar. Bu durumda daha sonradan, daha düşük ücretle işe alınan işçiyi, işten çıkarılan işkaret edip yakalatıyor. Patronun bu oyunu turist işçilerin kötü durumunu tuz biber ekip daha da kötüleştiriyor.

Turist işçilerin gerek maddi gerekse manevi durumlarının kötülüğü onların devrimci mücadeleye daha çabuk katılmalarını da beraberinde getiriyor. Ve çevrelerinde bulunan ilerici derneklerde aktif olarak canla başla ellerinden geldiğince çalışıyorlar.

Arkadaşlar, turist işçilerin çektikleri bir başka zorluk da polisten. Bilindiği gibi Federal Almanya'da iş müsadesi olmayanların çalışmaları yasak olduğundan turist olarak oturma müsadesi almak ve sınırdan geçmek oldukça zor. Turist işçiler her zaman polis ve yakalanma korkusu ile karşı karşıyalar. Fakat B. Alman Tekelci burjuvazinin devleti bu konuda da iki yüzlü davranmaktadır. Bir yandan turistlerin B. Almanya'da çalışmasına karşı imiş gibi görünmekte diğer yandan ihtiyacı olduğu dönemlerde onların sınırdan geçmesine göz yummakta, çalışmalarını serbest bırakmaktadır. Çünkü, Alman devleti turistlerin gelmesini esas olarak yararlı bulmaktadır. Çünkü, işçilerin çalışmadığı yerlerde turistler çalışmakta ve patronlar çok az bir para ödemektedirler. Bunun yanı sıra işsizler ordusu yükseldiği zaman patronlar turist işçileri sorgusuz sualsiz istedikleri gibi kollarından tutup atmaktadırlar. Turist işçiler kanuni yoldan hiç bir hak arayamamaktadırlar. Yani kısaca söylemek gerekirse patronlar turistleri mevsimlik yedek işçi olarak kullanmaktadırlar. Belki de patronların daha çok işine gelmektedir. Resmi yollardan işçi alacak ve getirecek olursa işçiler bir takım kanuni yollardan haklara sahip olacaklar. Bu durumda patronlar turistlere yaptıklarını işçilere yapamayacaklar. Bu yüzden polis patronların işine geldiği gibi turist işçilere davranmaktadır. Patronların ihtiyacı olduğunda onların çalışmalarına göz yummakta, ihtiyacı olmadığı dönemlerde ise göz yummamaktadır.

-KAHROLSUN TURİST İŞÇİLERİN ÜZERİNDEKİ
BASKILAR!
-EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET!
-KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ!

L. Kazım

KOBLENZ

Ülkemizde halkımıza kan kusturan MHP'li faşist köpekler yurt dışında da faşist ideolojilerini yaymak istiyorlar.

Bu köpekler B. Almanya'nın diğer şehirlerinde olduğu gibi Koblenz ve civarında da yüzlerine milliyetçilik, müslümanlık maskesi takarak halkımızın yıllardır kutsal saydığı inançlarını kendi faşist ideolojilerini yaymak için kullanmaktadırlar.

Bu köpek sürüleri Ramazan ayının da girmesi ile birlikte kendilerine müslümanlık, milliyetçilik pozları takarak din hakimiyeti fazla olan gerici, bilinçsiz kitlelerden Amerikan emperyalizminin yeminli köpeği, faşist Türkiye'ye ve MHP'ye aktarmak, daha yeni katliamlar tertiplemede güç sağlamak için Fitre, Zekat, Teberu adı altında Pazarlık Kuran Kursu ve okul talebelerine yardım-toplayarak faşist propagandalarını yapmaktadırlar.

Biz, devrimci, demokrat, yurtsever olarak bu köpek sürülerinin milliyetçilik, müslümanlık maskesi altında Türkiyeli işçiler arasında örgütlenmelerini engelleyelim. Bu faşistlerin milliyetçi, müslüman olmadıklarını halk düşmanı olduklarını yıllardır halkımıza kan kusturan Amerikan emperyalizminin yeminli itleri olduklarını, bunlara verilen her kuruşun Türkiye'de bir yakınımıza sıkılacak kuruş olduğunu en geniş kitlelere ve halkımıza götürelim. Bu köpeklerin yüzünü teşhir ve tecrit edelim.

FAŞİSTLERE KARŞI TEK YÜREK TEK YUMRUK OLALIM, ÇEŞİTLİ MİLLİYETTEN TÜRKİYELİ İŞÇİLER KOBLENZ VE ÇEVRESİ TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİNDE BİRLEŞELİM, ÖRGÜTLENELİM.
-TÜM FAŞİST KURULUŞLAR KAPATILMALIDIR!
-KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!

D. Yıldız

ABD

BASIN BİLDİRİSİ

Güney Californiya bölgesinde öğrenci ve emekçilerden oluşan, anti-faşist, anti-emperyalist demokratik bir TÜRKİYELİLER DERNEĞİ kurulmuştur.

Derneğimize Türkiye'nin herhangi bir biçimde yabancı ülkelere bağımlılığını savunular, ırkçılık yapanlar ile dini cinsel ve politik bir sömürü aracı olarak görünen ve kullananlar üye olamazlar.

Derneğimiz, aşağıda belirtilen amaçlar doğrultusunda çalışmalarını sürdürecektir. 1-Bölgemizde bulunan Türkiyelilerin bilgi ve deneyimlerinden yararlanarak Türkiye ve dünya sorunlarına bilimsel bir yaklaşım getirmek,

2-Türkiyenin sorunlarına sahip çıkmak ve eğitim çalışmaları yaparak üyelerin bilinç düzeyini yükseltip ilerici çözümler aramak,

3-Bu amaçlar doğrultusunda ABD içinde ve dışında diğer Türk ve yabancı demokratik kitle örgütleri ile ilişki ve dayanışmayı geliştirmek.

4. Türkiyenin önemli sorunları üzerinde örgütümüzün tepkilerini etkin bir biçimde yayarak, hem yakın çevremizde, hem de gerek kiginde uluslararası alanda kamuoyu oluşturmak,

5. Bu amaçlar doğrultusunda düzenli bir tartışma, haberleşme ve örgütlenme araçları geliştirmek,

6. Bölgemizdeki Türkiyeli öğrenci ve emekçilerin örgütümüzün amaçları doğrultusunda sorunlarına çözüm yolları aramak,

7. Bu amaçlar doğrultusunda örgütümüzü geliştirip etkinliğimizi arttırmak.

TÜRKİYELİLER DERNEĞİ
GÜNEY CALIFORNİYA

İRAN

Humeyni iktidarı, faşist Şah'ın devrilmesinden sonra meydana gelen iktidar boşluğunu doldururken İran halkına karşı azgınca saldırıyor. Humeyni iktidarı bununla kalmıyor, tıpkı faşist Şah gibi, İran'da ezilen milliyetlere karşı soykırımına girişmiş durumda.

Humeyni geçtiğimiz ay içinde, İran'daki Kürt milli hareketini bastırmak, asimile etmek amacıyla, İran ordusunu, ve kendi özel komandoları olan "Devrimin Bekçileri"ne genel seferberlik ilan etti. Çeşitli Kürt milli hareketlerinin kontrolünde olan Paveh, Mahabat, Merivan, Sardest gibi şehirleri, Kürt köylerini, havadan ve karadan bomba yağmuruna tuttu. Yüzlerce Kürt milleti mensubunu kurşuna dizdi. İdam etti.

Humeyni'nin Kürt milletine karşı giriştiği milli zulüm, katliam ve soykırımı, şüphesiz ki senelerden beri faşist Şah diktatörlüğünün ve Humeyni'nin ezilen milliyetlere karşı uyguladığı milli baskının İran'daki Kürt emekçilerine uygulanan sınıfsal baskının iç içe girmesinden oluşan haklı bir başkaldırının milleti olarak ayağa kalkmanın bir sonucudur.

Sorunun özü nedir?

İran çok uluslu bir ülke durumundadır. Ezilen milliyetlerin her türlü hakları faşist Şah tarafından gaspedilmiş durumunda idi. Humeyni İran'daki Kürtlere, Azerilere, faşist Şah'ın iktidar döneminde 'özerklik' vaad ediyordu. Humeyni iktidar olduktan sonra özerklik bir yana tıpkı faşist Şah gibi ezilen milliyetlere karşı soykırıma girişti. Humeyni milli zulmü ve zorbalığı neden uygulamaktadır? Çünkü, Humeyni iktidarı emperyalistlerin ve İran'daki hakim sınıfların bu bölgelerdeki, pazarları, hammadde kaynaklarını, işgücünü ve Ortadoğudaki petrol için oldukça önemli stratejik noktaları teşkil eden bu bölgeleri kaybetmek istemelerinden kaynaklanıyor. Kürtlerin Azerilerin ayrılıp ayrı bir devlet kurması halinde İran'a hakim olan emperyalist sermaye ve İran'daki bu sermayeye hizmet eden hakim sınıflar bu bölgeleri kaybetmiş olurlar ki, bu da onların işlerine zerre kadar gelmez. Kürt milletine uygulanan milli zulmün özü işte budur.

Diğer taraftan Kürt milli hareketine gelince:

Senelerdir faşist Şah'ın baskı ve sömürüsü, faşist terörü altında inleyen İran halkının mücadeleye atılması, faşist Şah'a karşı başkaldırışı, yine yıllardır baskı altında tutulan, horlanan, her türlü iradeleri ellerinden alınan, ezilen milliyetlere cesaret verdi. İran halkının ayağa kalkışı İran'daki ezilen milliyetlerin milli gururlarını kuvvetlendirdi. Ezilen sömürülen Kürt emekçilerine, Kürt köylülerine, baskı ve sömürüye karşı mücadelede cesaret verdi. Kürt emekçileri köylüleri, faşist Şah'ın ordusunun karar-gahlarını basarak silahlandılar ve mücadeleye atıldılar. Kürt milletinin İran'da millet olarak milli zulme ve milli baskıya, asimilasyona karşı gelmesi ve mücadeleye atılması haklı mücadeledir. Mücadelenin diğer yanı milli baskıdan esas zarar gören Kürt burjuvazisi olmasına rağmen milli baskının Kürt emekçilerine karşı uygulanmadığı anlamına gelmez. Kürt emekçilerine sınıfsal baskı üstüne milli baskının katmerlisi eklenmektedir. Bugün İran Kürdistanında sınıfsal ve milli baskıya karşı Kürt emekçileri, fakir köylüsü ayaklanmış durumdadır. Ama ne ya-

zık ki Kürt emekçilerinin önderleri Kürt milliyetinden burjuvazi ve feodallerdir. Öğrenebildiğimiz kadarı ile İran Kürdistanındaki milli hareketler şunlardır:

Kürdistan Demokrat Partisi: Bu parti İran Kürdistanının başşehirinde bulunan Mahabat'a hakim durumdadır. Örgütlenme ve silahlanma bakımından en güçlü hareketler arasındadır. Bu hareket siyasi olarak Rus sosyal emperyalizmi güdümünde gelişen bir harekettir. İran'daki Rus sosyal emperyalistlerinin uşak partisi ile kardeş parti durumundadır.

Kürdistan'da önemli bir güç teşkil eden hareketten "Halkın Fedaileri" dir. Pavek ve Merivan'daki direnişte, halka "halkın fedaileri" önderlik etmiştir. Bu hareket bilindiği gibi dünya devrimci hareket içinde orta yolcu bir siyaset izlemektedir. Rus sosyal emperyalizmini emperyalist bir güç olarak görmemektedir.

Ezzettin Hüseyni: İran Kürdistanının dini lideridir. Her hangi bir örgütü yoktur. Kürt milleti içinde önemli etkisi vardır. Humeyni'nin İslam Cumhuriyetini tanımamaktadır.

Muvakkat Gıyade: ABD emperyalizmi güdümünde bir harekettir. Hareketin başını Talabani çekmektedir. Kürdistan'daki feodallerin temsilciliğini üstlenmiştir. Mufti Sadeh: Bu hareketin Şah döneminde önemli etkisi vardı. Etkisi gittikçe azalmaktadır. Humeyni ile birliği savunmaktadır.

Bunun dışında halkın kendiliğinden gelişen silahlı eylemleri söz konusudur. Tartışmaya gerek kalmayacak kadar açıktır ki, baskı altında tutulan, ezilen Kürt ulusu bu milli baskıdan kurtulmak için ayrılıp ayrı bir devlet kurmak amacıyla mücadele etmektedir.

Ve İran Kürdistanındaki bu milli hareketler burjuva niteliktedir. Bugünkü şartlarda İran Kürdistanındaki proletaryayı köylülüğü arkasından sürüklemektedir. Ama durumun böyle olması Kürt ulusuna ve diğer ezilen milliyetlere karşı uygulanan baskı ve zulme karşı çıkmayı engellemez. Devrimcilerin bizzat görevi bu baskı ve zulmü teşhir etmektir.

Diğer taraftan emperyalist büyük güçlerin var olan bu milli ilişkilerden yararlanmaları ve bu ilişkileri tekeli sermayenin çıkarları doğrultusunda kullanmaları da tartışma götürmez bir gerçektir.

Bugün Ortadoğu, emperyalist ve sosyal emperyalist büyük güçlerin petrol konusunda da laştığı en önemli alanlardan birisidir. Dünya petrolünün üçte biri bugün Ortadoğudaki ülkelerden elde edilmekte-

dir. Ve petrol emperyalist, sosyal emperyalistler için çok önemli bir hammadde-dir. Emperyalist büyük güçler kendileri için hayati önemi olan hammaddenin en çoğunu elde etmek için, başvurmaya çalışırlar. Metot, siyaset, zorbalık yoktur.

Devrimciler bir milli hareketi, emperyalizmi devam ettiren ve sağlamlaştıran milli hareketleri değil, tersine emperyalizmi zayıflatan ve emperyalizmin devrilmesini kolaylaştıran hareketleri desteklerler. Diğer taraftan çağımızda milli hareketler, kendi kendine yeten bir sorun değil, proleter devriminin genel sorununun bir parçası olarak değerlendirilmelidir. Yani somut olarak İran'daki Kürt Milli hareketi çeşitli milliyetlerden İran proletaryasının devrim çıkarlarının bir sorunu olarak değerlendirilmelidir. Bu da somut olarak şu anlama gelir. Devrimciler Kürt milletine ve diğer milliyetlere karşı yapılan tüm baskı ve zulme karşı çıkmak onu teşhir etmek, ve Kürt ulusunun ayrılıp ayrı bir devlet kurma hakkını kayıtsız şartsız savunmak. Kürt ulusunun serbestçe kendi kaderini tayin hakkını savunmak ve bu hakkın propagandasını yapmaktır. Devrimciler bununla yetinemezler. Devrimcilerin aynı zamanda görevi ezilen sömürülen kitlelerin dikkatini toplumsal sorunlardan, sınıf mücadelesi sorunlarından ulusal sorunlara, proletarya ile burjuvazinin 'ortak' sorunlarına doğru çevirmek için uğraş veren her türden milliyetçiliğe karşı mücadele etmektir.

Milli meselenin nihai çözümü, her türlü emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmakla olur. Emperyalizmin her türüne karşı kararlı mücadele yürütmekle olur. İşte bu şanlı mücadeleyi Ekim Devrimi ile üstlenmiş proletaryadır.

Stalin Ulusal ve sömürge sorunu hakkında bizlere şunları söylemektedir:

"1-Ulusal sorun ile sömürge sorunu, sermaye iktidarından kurtuluş sorunundan ayrılmaz bir sorundur.

2-Emperyalizmin (kapitalizmin en yüksek biçimi) tüm haklardan yararlanamayan ulusların ve sömürgelerin siyasal ve iktisadi uyruklaştırılması olmaksızın var olamaz.

3-Tüm haklarından yararlanamayan uluslar ile sömürgeler, sermaye iktidarı yıkılmadıkça kurtulamazlar.

4-Tüm haklarından yararlanamayan uluslar ile sömürgeler, emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmadıkça proletaryanın zaferi sağlam olmaz"

(J. STALİN - Marksizm ve Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu s.144)

-KAHROLSUN HUMEYİNİ İKTİDARININ KÜRT MİLLETİNE VE DİĞER MİLLİYETLERE KARŞI UYGULADIĞI MİLLİ ZULÜM!

-YAŞASIN İRAN'DAKİ KÜRT ULUSUNUN KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI!

-YAŞASIN ULUSLARIN KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI!

Ç. Nazlı

« BLOKSUZLAR KONFERANSI » YAPILDI

6. "Blokuz"lar Zirve Konferansı, 3 Eylül'de Küba'nın başşehir Havana'da toplandı. 6 gün süren bu toplantıya 95 ülkenin devlet başkanları ve temsilcileri katıldı. Bu toplantıda, dönemin son gelişmeleri ele alındı. "Blokuz"lar siyaseti yeniden gözden geçirildi. Bu noktada Tito Castro çatışması uç noktaya ulaştı. Başını Rus sosyal emperyalistlerinin sadık uşağı Castro ve taraftarlarının çektiği, Rus sosyal emperyalizminin güdümündeki "Blokuz"lar bloğu oluştu. Diğer bir yanda ise, başını Tito'nun çektiği "gerçek blokuzlar" grubu oluştu. Özellikle bu noktada yoğunlaşan Konferans; emperyalizmin uşaklarının, efendilerin çıkarlarını, birbirlerinden daha iyi savunma yarışı ile sona erdi.

NATO ve Varşova Paktı'na dahil olmayan 95 ülkenin devlet başkanları ve temsilcileri, geçen ayın başında Havana'ya,

devamı 10. sayfa

